

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Kærligheds-Øen (A.W. Sandberg, DK, 1924)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1860/a (pdf: p. 2–39)

Ns 1860/b (pdf: p. 40–87)

Ns 1860/c (pdf: p. 88–95)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

1046

DET DANSKE FILMMUSEUM
Nordisk Films Kompagni
Samlingen

D J Æ V L E Ø E N.

Film i fem Akter

efter

CARL MUUSMANN'S Novelle af samme Navn.

Bearbejdet for Film

af

LAURIDS SKANDS.

Det lykkelige Skibebrud

Personerne:

- Charles Holm, Skibareder. c. 35 Aar. *Tolmas*
- Grethe Holm, hans Hustru. c. 22 Aar. *Karina Boll*
- Lorens Hansen -Flygel, Digter. c. 30 Aar. ~
- Jens Grøn, Grosserer. c. 45 Aar. ~
- Theodor, Matros paa Holms Kutter. ~
- Jakob, Skibsdreng sammesteds. *Hans W. Petersen*
- ~~Oluf Matten, Skipper sammesteds~~

1ste Billede.

Sollys Veranda. Optoning. Charles Holm og Fruen sidder i magelige Kurvestole og nyder Kaffen. Gennem de aabne Fløjdøre sees inde i Spisestuen Frokostbordet, som er ved at blive afdækket. Fruen har en Cigaret vippende i Læberne og læser i en lille Digtsamling. Hun gør et nervøst Indtryk. Hendes Bevægelser er bevidst lade, men de skifter ofte Hastighed. Der er noget krukke over den lille Dame. Hun er ikke i Tvivl om, at hun er det fineste og sarteste Kunstværk, Vorherre har frembragt. Iøvrigt duer hun ingen Verdens Ting til. Men Charles elsker hende sindssvagt. Han tilbeder hende. Og hun tillader ham allernaadigst at ~~tilbede~~ tilbede hende.

Han sidder og læser i en Avis. Han har Shagpipe i Munden og er iført den danske Yachtklubs Uniform. Piben er gaaet ud, og han tænder den. ^{kk} ~~Bæger~~ voldsomt. Han hoster, taber Cigaretten, farer op.

2det Billede.

Nærbillede af Grethe. Med smertefordrejet Ansigt hoster hun af, medens hun knuger Hænderne ind mod sit spæde Bryst. Saa ser hun paa ham med usigelig martyrisk Mine. - snorkende/
 Text: Jeg er ulykkelig over at skulle sige det, - men du maa vælge mellem din/Pibe og mig.

3de Billede.

Nærbillede af Charles. Han smiler godmodigt. Text: Du ^{ko}snorkede forresten ogsaa forleden, da du var forkølet, lille Grethemor.

4de Billede.

Nærbillede af Grethe. Et udsigeligt Udtryk af Smerte glider over hendes Ansigt. Hun trykker varligt sine Hænder mod sine Tindinger, ser mod Himlen, som ventede hun, at der oppe fra skulde sendes hende en Sympatitilkendegivelse. Men da den ikke kommer, segner hun ned i Stolen med gratiøse Bevægelser à la den døende Svane. Hun ser taaget paa ham. Text: ^{ko}Gud give, jeg aldrig havde forladt Balletten. Mit Liv er en Ørkenvandring - jeg Ulykkelige. Hun simulerer Graad og tørrer sine Øjne med meget smukke Armbevægelser.

5te Billede.

Ved Bordet. Hans Smil forsvinder. Han faar en uoverskuelig Medlidenhed med hende, han lægger sig paa Knæ og søger at trøste hende, men hun afviser ethvert Kærtegn.

6te Billede.

Den aabne Dør til Spisestuen. Text: Fruens aandelige Tilbeder, Digteren Lorens Hansen-Flygel, af Holm kaldet "Petersen-Lirekasse", var huskendt og lod sig ikke anmelde. Han bruger sort Halsbind og Hornbriller, han gaar med Handsker og sølvknappet Stok og altid sort Tøj. Han staar i Døren og stirrer paa den lille Scene, saa taber han Stokken.

7de Billede.

Ved Bordet. Charles Holm farer sammen, ser op, rejser sig halvflov og halvt rasende. Saa siger han, Text: ^{ko}De kunde gerne - banke paa, synes jeg.

8de Billede.

Nærbillede af Lorens. Med et oprigtigt, ærligt fjoget Udtryk gør han en Bevægelse ud i Luften, som bankede han paa en usynlig Dør. Text: ^{ko}Beder meget undskyldt. Der er ingen Dør. Jeg beklager meget, meget dybt, at.....

9de Billede.

Nærbillede af Grethe. Hun ser med et skønt, engleagtigt Smil paa ham, afbryder ham med en Bevægelse. Rejser sig med en Vanskelighed, som man skulde tro, hun havde Børnelammelse, og gaar ud af Billedet.

10de Billede.

Ved Døren. Hun trykker Lorens Hansens Haand. Charles kommer ind i Billedet, bukker for hende og gaar ind i Spisestuen. De to gaar frem, han vender sig derinde, ser efter dem, ryster fortvivlet paa Hovedet og forsvinder i Mørket derinde.

11te Billede.

Ved Bordet. De sætter sig. Han tager et Stykke Papir frem. Text: Jeg kommer, fordi jeg maa løse et Digt, jeg har skrevet. Det er om Ægteskabet, symboliseret ved en Sporvogn og en Bivogn, der er løkkede sammen, og kører - kører - kører - - k-ø-r-e-r. - Aah! Hun ser paa ham med drømmende Øjne, saa rækker hun ham sin Haand. Text: Tak, fordi De glemmer min Mand's Uartighed. Deres Tankegang er saa vidunderlig stor og smuk og - høj og dyb. Han, der er ligesaa krukket som hun, sukker dybt. Aftoning.

12te Billede.

Holms Herreværelse. Holm kommer ind og knalder Døren i efter sig. Han gaar hidsigt frem og tilbage, gestikulerende og talende højt med sig selv. Kneveren gaar paa ham. Han slaar under sin Promenade Haanden i Bordet. Text: Ja, en Damper vil jeg give, ~~for~~ for at den forskruede Idiot sluger sit Penneskraft. - Han gaar videre, vælter en Stol, sparker til den. Text: Alt, hvad jeg ejer, vil jeg give, for at hun kan blive et fornuftigt Menneske. Han kommer hen til Bordet igen, ser paa et Billede af hende. Hans Ansigt mildnes. Han samler Stolen op, synker ned ved Bordet. Han ser med et sørgmodigt Smil paa Billedet, ~~lysser det~~, farer sammen, skotter til Telefonen, tager den.

13de Billede.

Kontor i en Barak. Paa Væggene Tegninger af Lystfartsjer. Det er et Formandskontor ude paa Værftet. Gennem den aabne Dør og gennem Vinduerne ser man forskellige Lystfartsjer paa Bedding. (~~Jeg tænker mig Dekorationen stillet op paa et eller andet Værst~~) I Forgrunden et Bord med bl.a. Telefon. En Mand taler, en ikke for gammel Mand. Text: Vi er meget kede af det, men vi kan ikke faa Kutteren færdig til Øresundsugen, saa Hr. Skibsrederen maa nøjes med den gamle foreløbig. Det har ikke været til at skaffe Folk.

14de Billede.

Nærbillede af Holm. Det interesserer ham slet ikke. Text: Det er saa tindrende ligegyldigt. - Jeg tror forresten ikke, Kutteren skal hedde "Grethe", - den maa hellere hedde "Den døende Svane" eller "Den døende Grøvling" - jeg skal tænke over det. Farvel. Han lægger med en ugidelig Mine Telefonen paa.

15de Billede.

Kontoret (som 13) Manden lægger smilende Telefonen, saa siger han til Tegneren, Text: Jeg havde ventet mig en forfærdelig Omgang, - men Skibsrederen var i et glimrende Humør i Dag.

16de Billede.

Holms Herrevarrelse. Han rejser sig. Vreden blusser atter op i ham, han sparker til Stolen, saa den ryger hen mod Døren, der i det samme gaar op, og Grosserer Jens Grøn, en frisk, solbrændt Mand imellem 40 og 50, som kommer ind, springer i Vejret, for at undgaa den. De to stirrer paa hinanden.

17de Billede.

Nærbillede af Grøn. Jens Grøn, Charles Holms bedste Ven. Han stirrer paa Holm, nikker kammeratligt. Text: Er du ved at flytte?

18de Billede.

Nærbillede af Holm. Han ved ikke, hvad han skal svare, saa siger han, Text: Jeg maa skilles. /

19de Billede.

Nærbillede af Grøn. Han samler Stolen op, hvorved den gaar fra hinanden. Text: Det maa Stolen ogsaa.

20de Billede.

Herrevarrelset. Holm kan ikke lade være med at le, men saa bliver han med et alvorlig. Han slaar et Par Slag henover Gulvet, vender sig saa pludselig mod Grøn, der har sat sig ned og er i Færd med at tænde sin Snadde. Text: Du maa ikke ryge Shagpipe. Saa dør min Kone. Grøn nikker og ryger videre. Holm sætter sig ved Bordet med et Bump, støtter Hovedet i sine Hænder og stirrer sandssvagt paa Grøn, der smider Benene op paa en Stol og ser paa ham med Hovedet paa Skakke. Saadan sidder de lidt, saa siger Holm, Text: Og jeg, som troede, at vi kunde leve som to Turtelduer. - Vi har kun været gift et Aar. Grøn puster lidt Røg ud. Text: Og jeg, som troede, at jeg skulde have en Whisky. - Jeg har siddet her i kun en Evighed. Holm rejser sig og ringer, sætter sig igen til at glo.

Nærbillede af ham. Med sammentrukne Bryn siger han, Text: Jeg elsker Grethe, - men jeg kan snart ikke holde hende ud.

21de Billede.

Grøn, Nærbillede. Han ser spekulativ ud, ryger voldsomt. Text: Har du prøvet med et Par Lussinger?

22de Billede.

Herreværelset. *karunde*
Holm farer op, styrter hen til Grøn, bøjer sig over ham. Text: Sig det en eneste Gang til. Han holder sig for Øjnene og vandrer bort med Panden i vandret Stilling. Døren gaar op og Stuepigen kommer ind. Hun stirrer skrækslagen paa Holm, som intet opfatter, saa giver Grøn en Ordre, hun forsvinder. Holm klasker ned ved Bordet igen. Grøn ser med et slet skjult Smil paa ham, men det ser han ikke. Holm stirrer ned mod Bordpladen. Saa rejser Grøn sig og gaar ud.

23de Billede.

Verandaen. Lorens læser op, medens hun andægtigt lytter til. Text: Og vi raser henad Livets Sporvejskinner, Mand og Kvinder, Mand og Kvinder, - og i Kurverne vi skriger højt. Sprøjt, Sprøjt, Sprøjt. Aah to Mennesker, som har hinanden fundne, de er bundne, bundne, bundne..... Han gør en Kunstpafse, ^Maander dybt. Ogsaa hun aander dybt, men saa kommer Grøn ind. Han hilser chevaleresk paa Grethe, kysser hendes Haand, og vender sig saa mod Digteren. Text: Hør Digter, jeg skal skrive en lille rask Vise til en Begravelse, men jeg kan ikke finde Rim paa Spritapparat, kan De ikke gi mig en Haands ~~re~~ ^{re}kning. Lorens ser fra ham til Grethe, haablest, Medlidende og sorgfuldt. Han ryster sagte paa Hovedet. Grøn ser fortvivlet ud. Aftoning. Text: Medens den brave Grøn søgte at forstyrre de to saa meget som muligt, sad Holm og drømte om Grethe, saaledes som h a n syntes, hun burde være.

24de Billede.

Herreværelset. Holm sidder og smiler lykkeligt - med et fjernt Blik. Han har tændt sin Pibe, og han har lavet sig en Whisky. Visionært toner frem et Billede.

25de Billede.

Agerenden af en Kutter i frisk Kuling. Bidewindssejls. Ved Roret sidder Grethe, frisk og dejlig. Han selv sidder til Luvart og smiler lykkeligt. Hun har en Sweater paa og en fiks Sydvest, og Vinden river i hendes Haar. Han rejser sig og kysser hende. Aftoning.

26de Billede.

Optoning. Herreværelset. Charles Holm vaagner op af sine Drømme. Han sukker dybt, drikker, ser sig om efter Grøn, men er ligeglad, hvor han er henne. Han synker tilbage til sine Filosofier.

27de Billede.

Text: Jens Grøn havde i Mellemtiden sagt saa mange upoetiske Ting, at.....Verandaen. Lorens rejser sig og tager sørgmodig Afsked med Grethe. Han hilser med oprigtig Medlidenhed paa Grøn og gaar. Grøn ser efter ham, ryster paa Hovedet. Text: Tror De ikke, lille kære Frue, at den samlede Menneskehed kunde eksistere uden Lyikere? Hun ser paa ham med et døende Blik.

28de Billede.

Nærbillede af Grethe. Samlende sine sidste Kræfter sammen, siger hun, Text: Mit højeste Ønske er, at min Mand vilde søge sig Kammerater med aandelige Interesser.

29de Billede.

Nærbillede af Grøn. Han nikker grundende, ser fjernt ud for sig, siger dybt alvorligt, Text: Menneskeheden er paa Vej mod Stjernerne..... Han vedbliver at se frem for sig. Aftoning.

30de Billede.

Optoning. To Facadevaskere paa et Patentstillads. De arbejder sig opad ved Hjælp af Vippestangen. Aftoning.

31te Billede.

Optoning. Nærbillede af Grøn. Han ser stadig ud for sig, man aner lidt af et Smil. Han siger, Text:men de færreste kommer højere end til 4de Sal.

32te Billede.

Nærbillede af Grethe. Hun ser paa ham med et bristende Blik, sænker Hovedet.

33te Billede.

Verandaen. Han bukker usædlig dybt. Text: Godnat. Gaar. Hun end ikke ser efter ham. Blot sukker dybt, ser op. Text: Blot Charles var et M e n n e s k e.

34te Billede.

Herreværelset. Charles sidder stirrende ud for sig. Grøn kommer ind, sætter sig og laver sig en Whisky og ser iagttagende paa Holm. Text: Det er et temmelig kompliceret Tilfælde. Jeg tror, at Operation bliver nødvendig. Din Hustru lider af kronisk hysterica lyrikica balletica idiotica. Man har endnu ikke fundet Bakterien. Holm stirrer

1
 sandsvagt paa ham. Grøn ser ud for sig. Text: Der er kun/en eneste Kur, der hjælper, og den gør forbandet ondt - lige i Begyndelsen. | Holm ser mere og mere desorienteret paa ham. Saa flytter han over til ham og spørger, hvad han mener.

35te Billede.

Nærbillede af de to. Grøn bøjer sig ind til ham. Text: Øresundsugen begynder om to Dage..... Holm nikker. Grøn er lidt indealuttet, ser paa Holm med et grundende Blik, der lurer et Smil ved hans Øjekroge. Aftoning.

36te Billede.

Optoning. Text: Medens Jens Grøn, den erfarne, satte Charles Holm, den forelskede, ind i sin Teori, sad liden Fru Grethe og drømte om, hvorledes Charles b u r d e være. Verandaen. Hun sidder og ser drømmende ud for sig. Billedet toner af.

37te Billede.

Optoning. Charles Holm sidder ved et Flygel og komponerer. Han gør ivrige Optegnelser i Noderne. Hun sidder ved Siden af ham og ser beundrende til. Hendes Stilling er mere end yndefuld, ogsaa hun har Balletbevægelser. Han rejser sig, svinger Nodetapirerne i Luften, udbryder, Text: Balletten "Kolibriens Kamp for Reden" er fuldendt. Vi bliver verdensberømte. Dans. Lad min Inspiration fylde dig, min Elskede. Han begynder at spille, og hun danser med flagrende Fuglebevægelser. Han snart opmuntrer hende, snart kritiserer. Han danser enøjete Passager for hende. Han flyver fra og til Flygelet, og hun vrider sig. Hun ligger paa Æg, og hun kæmper, hun farer paa en usynlig Rovfugl med vilde Spring. Det virker parodisk. (Disse Billeder, som antagelig vil komme til at bestaa af mindst 6 forskellige, kan umuligt detailleres i Manuskriptet) Aftoning.

~~38te~~

44de Billede.

Optoning. Nærbillede af Grethe. (Som 36) Hun sidder med et drømmende Smil. Text: Dette var Livet..... Efter et kort Billede af hende, Aftoning.

45de Billede.

Optoning. Herreverselset. Grøn rejser sig. Text: Altsaa i Overmorgen. - Og saa er der ikke noget med at "sejle forsigtigt" - vel? Charles rejser sig, trykker varmt Grøns Haand. Du er en god Kammerat. Jeg gør, som du siger. Kom saa, Overmorgen, og lad os se Starten sammen. Grøn nikker og gaar. Charles Holm ler højt, da han er alene, brækker Resten af Stolen i Stykker og svinger Stumperne i Hænderne. SLUT PAA 1STE AKT.

D J E V L E Ø E N.2den Akt.46te Billede.

Optoning. Text: Da Øresundsbugen to Dage senere aabnedes..... Ved Startpladsen. Et Vue over de mange pragtfulde Fartøjer, der ligger og krydser et Stykke bag Startlinien. Maaske her nogle Billeder fra Dommerskibet, og hvad Tilfældet ellers kan give.

47det Billede.

Charles Holms Kutter. (Set paa Afstand) Det er en svær Kutter, noget gammeldags, men køn og selvfølgelig velholdt. Man ser Grethe ligge henslængt i en Liggestol, begravet i et Ocean af Puder. Hun ligger og læser. Holm staar i Samtale med Grøn paa Dækket. Foran Billedet en Text: Holm havde i flere Aar været ked af sin langsomtsejlende Kutter/ og havde i al Hemmelighed bestilt den nye, et Pragteksempel, der skulde danne en Overraskelse for Grethe.

48de Billede.

Kutterens Dæk. Nærbillede af Grethe. Skibsdrengen Jakob kommer op fra Kahytten med Ingredienser til en Lemonsquash paa en Bøjke. Han sætter den forsigtigt paa en lille lav Taburet. Hun ser op fra Bogen// og betragter ham ligegyldigt. Saa faar hun Øje paa hans Hænder, og hun stirrer forfærdet paa dem. Han skjuler dem paa Ryggen. Text: Lad mig se dine Hænder. Han strækker dem nølende frem.

49de Billede.

Nærbillede af hendes Ansigt. Hun ser gennem Stanglorgnet paa de to smaa, beskidte Grabber, der stikker ind i Billedet. Text: Og med disse Hænder vover du at servere for mig. Vil du øjeblikkelig vaske dig. Jeg blive^vsyg af at se dig. Det synes virkelig, som om hun skulde kaste op, hun synker tilbage i Puderne.

50de Billede.

Kutterens Dæk. (Som⁴⁸) Jakob ser fortabt paa Hænderne, gaar saa. Hun kalder paa ham og han maa pønt tage Servicet med^{ig} igen. Han forsvinder i de underste Regioner. Hun ser for^{ud} ved at høre en Latter.

51de Billede.

Fordækket. Her staar Charles Holm og Jens Grøn. De kigger begge i deres Kikkarter og morer sig vanvittigt. De aner ikke, at de bliver iagttagne.

52de Billede.

Nærbillede af de to. Holm siger til Grøn. Text: **Grethe har lovet ham, at han maatte komme herud, og saa sagde jeg til Theodor, at han kunde godt friske Digteren lidt op.**

53de Billede.

Nærbillede af Grethe. Hun sætter sin Zeiss for Øjnene, søger lidt, saa formærkes hendes Ansigt.

54de Billede.

Kikkertbillede. En Høkjolle kommer roende over mod Kutteren. Theodor sejs bagfra, han *ror* kraftigt til, men hvert Aar^lag kaster en Haandfuld Vand op i Ansigtet paa Digteren, *der* sidder agterude og holder sig krampagtigt fast i den gyngende Baads Rølinger.

55de Billede.

Nærbillede af Grethe. Hun tager Kikkerten fra Øjnene og drejer sig i Retning af de to Herrer. Saa kalder hun. Text: **Charles.** Hun venter, til han kommer ind i Billedet. Text: **Har du bedt Theodor om at mishandle Lorens Flygel?** Holm ser forbavset paa hende, vender sig, tager Kikkerten for Øjnene.

56de Billede.

Kikkertbillede. Nu er Jollen kommet nærmere, saa Processens Gang kan nøje følges. For hvert Skvalp Digteren faar, protesterer han snart tryglende, snart truende.

57de Billede.

Dækket. Holm tager Kikkerten fra Øjnene. Text: **Det er vanskeligt at ro i den Sø, men jeg sagde netop til Theodor, - at han skulde gøre sig al mulig UMAGE. - Jeg skal nok sige ham "Tak", naar han kommer.** Han ser meget, meget bøs ud, og selv om der er Mistro i hendes Blikke, lægger hun sig tilfreds med sin "Sejr" træt tilbage. Holm gaar forud.

58de Billede.

Forskibet. Holm kommer hen til ^{Jens} ~~Jørgen~~. De veksler et Blik. Holm tager, saaledes at Grøthe umuligt kan se det, en Tikroneseddel fra sin Tegnebog, hvorefter han med mørk Mine følger ^h Theodors videre Eksperimenter som Bademester.

59de Billede.

Ved Rølingen. Jollen ankommer, og Theodor vender Jollens Agterende mod Kutteren. Lorens rejser sig op, hvilket er letsindigt af ham, for Theodor, der er i tindrende Humør, slaar et Sleg med den ene Aar^l, hvorved Lorens mister Balancen og under et højt Skrig gaar paa Hovedet i Ballen. Grethe styrter rædselselagen op, peger paa den plaskende Digter og skriger til Holm og Grøn, Text: **Red hans Liv.** Med teateragtig Febrilskhed gør de alt, hvad de

kan for at "redde" ham, hvilket for²aar ved, at de lægger sig paa Knæ og med vild Fortvivlelse strækker alle fire Arme ud. Digteren kan ikke naa dem, men saa manøvrerer Theodor saaledes, at Digteren kan faa fat i Høkjollens Røling. Han trækker den nedad, og Theodor saa sætte sig paa den modsatte Røling for at holde Balancen, derved kommer Digteren til at slippe, og Theodor gaar rundt med Baaden. Digteren klamrer sig til dens Køl og faar fat i et Tov, som Holm kaster ud, han hives op. Theodor faar svømmende Jollen vendt og svømmer ind til Kutteren med den, hvorefter ogsaa han "redes".

60de Billede.

Nærbillede af Grethe. Hun er bleg af Bevægelse. Hendes lille Fuglehjerte hamrer, og hun segner halvt livløs ned i de mange Puder. Lorens kommer ind i Billedet, bajer sig over hende, saa Vandet drypper paa hende. Text: Undskyld, at jeg kommer om Bord paa en saa - stilløs og - prosaisk Maade. Hun aabner Øjnene halvt, ser smerteligt paa ham og opdager, at hun bliver vaad. Text: De drypper paa mig. Han trækker sig tilbage, bliver staaende og ser drømmende paa hende.

61de Billede.

Forskibet. Grøn og Holm og Jakob hjælper den drivvaade, med skrupgrinende Theodor med at hale Jollen op. De har den oppe, da Billedet begynder. Holm giver Theodor de 10 Kroner, men giver ham efter lidt Betænkning 10 til. Saa vender han sig hurtigt og gaar agterud.

62de Billede.

Ved Gethes Liggestol. Digteren ser sig haabløst om, han gyser, saa kommer Holm hen til ham og beder ham gaa med ned i Kahytten. De forsvinder, fulgt af Grethes Migræne-Blik.

63de Billede.

Kahytten. Stor og rummelig. Elegant møbleret med faste Møbler og et Par løse Kurvestole. Holm aabner et Skab og tager noget Tøj ud. Det er et Kjølesæt. Andet er der ikke i Skabet. Han ser tilsyneladende lykkelig ud. Text: Nu er her min sandten ikke andet Tøj end mit Kjølesæt, som har hængt her siden Kapsejladsen ved Stockholm. Hvad skal vi gøre ved det. Ja, det ved Digteren ikke, men Enden bliver da, at han begynder at klæde sig om. Holm peger paa en Whisky-Karaffel, Text: Ta Dem en ordentlig Dram, det varmer. Digteren, hvis Hornbriller ikke har forladt ham, nikker forknyt. Holm gaar.

64de Billede.

Dækket. Holm kommer op, ser paa sit Uhr. Text: I det samme faldt Startskuddet.

65de Billede.

Ved Startlinien. Alle Fartøjerne i 1ste Løb braser ned gennem Starten.

66de Billede.

Kuttersdækket. Holm staar ved Grethes Liggestol. Hun læser videre i Digtene. Han følger dirrende af Sportsiver de hvide Fugles Flugt og Danse. Han vender sig til Grethe, siger fortvivlet, Text: **Men ser du da slet ikke paa Baadene. Se dog, hvor smukt det er.** Hun smiler overbærende og ryster paa Hovedet. Ser taaget udover, gennem Stanglorgnetten, fordyber sig atter i Digtene. Han ser harmfuld paa hende, og Hænderne knytter sig, men saa smiler han med halvt lukkede Øjne og nikker, som sagde han til sig selv, -vent. Han gaar forud til Grøn, som har anskaffet sig Whisky ved Jakobs Hjælp.

67de Billede.

Fordækket. Holm sætter sig ved Siden af Grøn, sender Jakob ned efter et Glas. Jakob iler.

68de Billede.

Kahytten. Lorens trækker Kjolen paa, over Vesten. Han er kemisk blottet for Undertøj. Saa ser han paa sig selv i Spejlet, sætter sig grublende med Haand under Kind. Jakob kommer ned. Han stirrer som fortryllet paa den søre Mand og bryder ud i et Grin. Lorens ser sørgmodigt paa ham, saa tager han lige saa sørgmodigt en af sine vaade Støvler i Haanden og kaster den med et pludseligt Sæt efter Jakob. Han bukker sig, og Støvlen lander i Spejlet, som faar en Stjerne. Derefter skjuler Lorens sit trøtte Ansyn i sine Hænder. Jakob gaar i en Bue uden om ham og faar fat i et Glas ved Buffetten. Han kommer uden videre Kalamiteter op med Glasset. Digteren rejser sig langsomt, gaar hen og samler Støvlen op. Der er søvngangeriske Bevægelser over ham. En stoisk Ro. Han gaar hen til Buffetten, tager Proppen af Karaflen og drikker en mægtig Slurk.

69de Billede.

Nærbillede af ham. Han tager Karaflen fra Munden, ser forbavset ud og falder i dybe Tanker. Støvlen har han under Armen. Aftoning.

70de Billede.

Dækket. De to Herrer tager Jakkerne af og flytter med deres Feltstole hen til Grethes Castrum doloris, hvor en Konversation indledes uden Held. Grethe beordrer et Tæppe over sig for at demonstrere det upassende i at Herrer anbringer sig i Skjorteærmer i en sart Dames Nærhed. De ser paa hinanden og drikker tavst. Aftoning. **Saaledes gik et Par Timer.**

73de Billede.

Optoning. Text: I Folkelukafet forude, Lille Lukaf, Theodor, som har skiftet Tøj, sidder og drikker Kaffe sammen med Jakob. Pludselig stirrer Theodor paa Jakob. Text: Op og vand Digterens Tøj, ellers blir det jo løst. Jakob rejser sig og klyver op.

74de Billede.

Fordækket. I Baggrunden ses Grethe, Jens Grøn og Holm sidde ved et lille Kaffe bord, som er dækket paa en Taburet. Jakob tager en Pøs, haier noget Vand op og gaar hen til Digterens Tøj, der ligger udbredt i Solen. Han pjækker Vandet paa Tøjet med et Grin og gaar.

75de Billede.

Nærbillede ved Kaffe bordet. Midt i en Mundfuld Kaffe ser Grethe spørgende paa Holm. Text: Hvorfor kommer Lorens ikke? Holm svarer, Text: Da jeg var nede i Kahytten før, sad han og digtede, tror jeg. Grethe ser stift paa Holm, rejser sig og gaar. Holm ser opgivet paa Grøn. Grøn smiler. Text: Jeg tror, du skulde tage ham, Lyrikeren, med op til Djevleøen. Holm ser grundende ud for sig, saa lyser et Smil op i hans Ansigt. Han nikker.

76de Billede.

Kahytten. Lorens ligger og sover, da Grethe kommer ind. Hun ser fortvivlet paa ham. Han vaagner, kaster det Bordtæppe af sig, som har dækket ham og farer op. Hun stirrer forvirret paa ham. Text: Er du syg? Han nikker. Hun staar lidt, saa griber hun impulsivt hans Haand og drager ham med sig. Han fatter intet, men spænder ^{ser} med hende paa sine bare Fødder.

77de Billede.

Dækket. Hun kommer op med ham, og han ser ikke godt ud. Han har en Anelse om det og vil ikke gerne vises frem, men han har intet Valg. Holm og Grøn ser interesserede paa Optoget, som nærmer sig.

78de Billede.

Nærbillede ved Bordet. Grethe kommer med Lorens, siger ^{lød} ekstatiske, Text: Denne Mand er syg. De to andre nikker samtykkende. Alvorlige. Hun ser paa dem i den vildeste Haan og Foragt. Text: Han tilhører den samme Verden som jeg, den sandelige, sjælelige, se, hvorledes han ser ud. - De ser begge undersøgende paa ham. De holder sig alvorlige, men det kniber. Henvendt til Charles siger hun, Text: Skammer du dig ikke? SKAMMER du dig ikke? Hvor er hans Tøj. Holm ser sønderknust ud, peger forud. Hun gaar med ham. De to ser efter hen-

de, saa ser de paa hinanden, klinker med Likørglassene, grebte af en fælles Tanke. Grøn ser efter hende. Text: *Tillykke med hende, Charles. Hun er rigtig dejlig, er hun. Hun vil noget - selv om det er helt Pokker i Vold, det hun vil. - Jeg tror, du kan faa en god lille Kone ud af hende, men hun skal ha - - Lussinger.* Han dækker sig med den ene Arm og kigger ud under Albuen, men Holm smiler blot, og han føler ingen Trang til at slaa.

77te Billede.

Fordækket. (Set ude fra Sprydet) Theodor og Jakob er i Færd med at dynke Digterens Tøj. De har en Pøs imellem sig/ og en Kop hver, som de dypper og slaar paa Tøjet. Grethe og Lorens/ kommer langsomt til. De standser og betragter længe Arbejdet. De to Grinebidere opdager dem ikke, men hænger ufortrødent i. Theodor siger, Text: *Det er jo eenli meget nemmere, at vi dypper hele Stadsen.* Han tager Tøjet og gaar til Rælingen, bøjer sig ud over. Jakob følger spændt og revnefærdig Operationen. Lorens ser paa Grethe, hun bider Tandene sammen i Raseri, saa giver hun Theodor et Spark, saa at han for anden Gang maa i Vandet. I det samme fortryder hun og kaster sig hulkende ind til Lorens. Han ved hverken ud eller ind, ~~men han slaar Armene om hende, for at være paa den sikre Side.~~

78te Billede.

Nærbillede af Holm og Grøn. De sidder med Hovederne sammen. Grøn siger, Text: *Nu lader jeg mig ro i Land, og saa sætter du Sejl og gaar nord paa.* Holm nikker. I det samme dukker Theodors vaade Hoved/ op over Rælingen. Han kravler op paa Dækket. Han griner over hele Fjæset. Text: *Ska hilse fra Røspøtterne, - fik et Spark ba i.* Pludselig stirrer han ud over Vandet.

79te Billede.

Søen. Lorens Flygels Tøj vipper ~~afsted~~ paa de salte Vover.

80te Billede.

Nærbillede af Holm og Grøn. De ser lidt desorienterede ud, saa drejer Holm Hovedet for efter.

81te Billede.

Forskibet. Grethe staar stadig ~~i Omarmelse af Lorens.~~ *sammen med*

82te Billede.

Nærbillede af Holm. Han bliver rasende. Gaar ud af Billedet.

83te Billede.

Forskibet. Holm kommer ind i Billedet. Text: **Grethe**. Hun drejer Hovedet og ser paa ham med taarefyldte Øjne. Holm er rasende. Hun bliver fuldstændig forbavset. Det er første Gang, hun ser ham ubehersket vred. Hun slipper Lorens automatisk og staar og ser paa sin Mand. Digteren ser ogsaa paa ham, saa lægger han pludselig Armen om Grethes Skulder, Text: **Hun staar under min Beskyttelse**. Grethe ser paa Lorens. Det er en ny Overraskelse. Lorens er et Mandfolk. Hun lægger med en Balletbevægelse sit Hoved ind til Lorens' Bryst, lukker Øjnene og ser smertelig ud. Da brister Holm i en Kampelatter. Gider ikke beskæftige sig med Tingen. Text: **Jakob**. Jakob dukker op af Lukafet. Text: **Ro Grosserer Grøn i Land**. Jakob styrter til Rølingen. Holm gaar tilbage. De to ser efter ham. Saa ser Grethe taknemligt paa Lorens, lægger atter sit Hoved til Hvile. Text: **Hvor det er velsignet, at et eneste Menneske forstaar mig**. Han nikker med halvtlukkede Øjne. Aftoning.

84te Billede.

Optoning. Text: **Og da Jakob vendte tilbage med Jollen, gik Kutteren under Sejl. Kutteren** Sejlene hejses.

85te Billede.

Text: **Det anede hverken Grethe eller Lorens, de befandt sig i en anden Verden. Kahytten**. Grethe sidder med halvtlukkede Øjne. Lorens staar opad Væggen, ligeledes med halvtlukkede Øjne. Hun siger, Text: **Charles er saa god, men han forstaar mig ikke. Han er ikke Kunstner**. Lorens ryster fortvivlet paa Hovedet.

86te Billede.

Kutteren. Theodor og Jakob tager Ankeret. Kutteren svajer, Vinden fylder Sejlene, og Skibet "lægger sig".

87te Billede.

Kahytten. Grethe siger, Text: **Vær altid god imod mig. Vær altid i Nærheden af mig**. Lorens ser udflydende paa hende. I det samme krænger Kahytten og Lorens tueler henover hende. Begge ser aenssvage ud.

88te Billede.

Kutteren. Skibet piler afsted.

89te Billede.

Kahytten. Endnu har ingen af dem begrebet noget. Lorens frigør sig og kravler bort.

90te Billede.

Nærbillede af Holm ved Roret. Han ser frem for sig med et roligt, haardt Blik. Han ser opad mod Sejlene, haler lidt ind paa Storskødet. Aftoning. **SLUT PAA ANDEN AKT.**

D J Æ V L E Ø E N.3die Akt.91ste Billede.

Optoning. Text: Et Par Sekunder efter gik det op for hende, at hendes Mand for første Gang i deres Ægteskab havde vovet at foretage sig noget uden at spørge hende. Kahytten. Grethes Ansigt faar et meget bestemt Udtryk. Hun ser hen paa Lorens, som ligger og flyder paa den Læ Sofa. Text: Dette her faar Røgeret til at flyde over Draaben. Nu skal jeg sige ham Besked. Lorens ser haabløst paa hende, nikker. Hun entrer opad Trappen.

92det Billede.

Dækket. Theodor er ved at spule Dæk. Han slaar en Pøs Vand forud.

93die Billede.

Nærbillede af Grethe ved Opsangen. Vandet slaar mod Trappen, og hun faar et Skvæst i Ansigtet. Raaføde raaber hun, Text: Maa jeg bede mig fritaget for det Griseri.

94de Billede.

Nærbillede af Theodor. Han er ved at hive en ny Pøsfuld op, vender sig med et Sæt, buk-ker dybt.

95te Billede.

Dækket. Grethe gaar agterud, passerer Theodor, som smiler svedent, da hun er borte.

96te Billede.

Ved Roret. Holm sidder i sine egne Tanker, pludselig ser han op, smiler, idet hun kommer ind i Billedet.

97de Billede.

Nærbillede af hende. Hun dirrer af Raseri. Text: Hvad betyder dette her?

98de Billede.

Nærbillede af ham. Text: Det betyder, at vi sejler nordpaa, lille Grethemor.

99de Billede.

Nærbillede af Grethe. Text: Vil du øjeblikkeligt vende. Jeg vil i Land straks.

100de Billede.

Nærbillede af Holm. Han lægger beroligende sin Arm i hendes, hun river sig løs. Text: Naar jeg nu gerne vil sejle en lille Tur, hvorfor maa jeg saa ikke det.

101te Billede.

Nærbillede af Grethe. Raseriets Taarer staar i hendes Øjne. Text: Hvis du ik-

ke V E N D E R, s a a Hun drejer sig fra, fører sit Lommetørklæde til Øjnene og gaar forud.

102de Billede.

Nærbillede af Holm. Han ser bedrøvet efter hende, saa gør han en Bevægelse med Røret, som vilde han vende, men han tager sig i det. Bider Tænderne sammen og holder den gamle Kurs. Aftoning.

103de Billede.

Optoning. Text: **Da Solen gik ned, stod Holm Sundet ud. Aftensolen glitrer i Kronborgs Spir.** Alt aander Fred og Ro. Vinden har lagt sig noget, og Kutteren glider hurtigt hen over Vandfladen. (Dette Billede har ingen anden Mission end at give et smukt Maleri)

104de Billede.

Text: **I Kahytten blev Stemningen for hver Time mere og mere pessimistisk.** Grethe gaar frem og tilbage paa det kun meget lidt skraanende Gulv. Hun føler sig som Medvirkende i et Strindbergsk Drama. Hun vender sig med stor Gestus til Lorens, der sidder ved det dækkede Bord og nipper til Maden. Text: **Han har ikke Lov til det efter Loven, vel?**

105de Billede.

Nærbillede af Lorens. Han stikker en Bid i Munden, ser paa hende, glemmer at tygge, siger med udspilede Kinder, Text: **Efter Kærnihedens Nove, nej.**

106de Billede.

Nærbillede af Grethe. Hun drejer Ansigtet fra ham og ser fjernt ud for sig med den mest usigelige Smerte.

107de Billede.

Text: **I Folkelukafet var Humøret bedre.** Lukafet. Et spidst, lavt Rum med Skylight. En Køje i hver Side og ligeledes en bred, laderbetrukken Bænk, fastbygget, i hver Side. Paa et lille fast Bord noget Mad. Theodor og Jakob spisende. Jakob holder op med at spise. Text: **Tror du, a du ved, hvor a vi sejler hen a.** Theodor svarer, alvorligt, Text: **Vi skal til Frøerishavn og hente en Laning Røspætter.** Jakob stirrer paa ham. Text:

En to trei, det er Laajn. Jakob haler derefter en Bøf til sig. Theodor tager den af Gaffelen med Høven og ~~lægger den paa sin Tallerken~~ lægger den paa sin Tallerken. Jakob raser. Pludselig lytter de begge. Theodor gaar med en ^{hv} argelig Mine op ad Trappen. Jakob hugger Bøffen. Theodor vender sig, ser det. Jakob stikker den i Munden. Theodor nikker ondartet. Han kan vente sig. Saa gaar han hurtigt op.

108de Billede.

XXXXXXXXXX

Dækket. Han løber agterud.

109de Billede.

Ved Roret. Theodor kommer og overtager Roret. Holm strækker sig. Siger saa til Theodor, Text: Vi maa skiftes til at tage Roret i Nat. Vi holder ret nordvestlig Kurs de første 4 Timer. Theodor ser lidt forbavset paa ham, Holm lader som intet. Han tænder sin Pipe. Saa siger han, Text: I kan vel rede op til ham - Digteren-i jeres Lukaf. Theodor nikker. Saa kommer der et underfundigt Smil frem. Text: Maa jeg spørge Skibsrederen, skal Digteren l i g g e g o d t ? Holm kan ikke lade være med at le. Han nikker, gaar forud. Theodor sætter sig til Rette og gør sig det bekvemt.

110de Billede.

Kahytten. Grethe og Lorens sidder i hver sin Side og stirrer ud for sig, da Holm kommer ned. Han hilser elskværdigt, men faar ingen Genhilsen. Saa opdager han det knuste Spejl, undersøger det nøje. Gaar hen og sætter sig hos Grethe.

111de Billede.

Nærbillede af Holm og Grethe. Han sidder og ser lidt paa hende, Text: Du skulde gaa en Tur op paa Dækket. Det er et vidunderligt Vejr. Hun ser paa ham, som havde hun aldrig set ham før. Hun flytter sig lidt fra ham, trækker Tøjet om sig. Saa aander hun dybt, Text: Mit Liv er - f u u u l d s t e n d i g ødelagt. - Jeg har kastet mig bort til en Mand, som jeg aldrig skulde have set for mine Øjne. Holm ser grundende paa hende. Text: Elsker du mig ikke mere, lille Grethe, fordi vi sejler en lille Tur? Hun ser op til Vorherre, saa ser hun paa ham, rejser sig. Text: Det kan vi forhandle om - gennem min SAGFØRER. Hun giver Lorens et Tegn, og de gaar begge. KXX

112de Billede.

Kahytten. Holm ser efter ^{Lende} med oprigtig Sorg. Saa gaar han over til Bordet og begynder at spise. Han ringer.

130de Billede.

Lukafet. Jakob sidder stadig og skovler i sig. Han ser op til Ringeapparatet, styrter op, (Med mindre der er en Dør mellem Lukafet og Kahytten, med mellemliggende Køkken, hvilket undertiden findes i større Kuttere)

131de Billede.

Kahytten. Jakob kommer. Holm spørger, Text: Hvis du har et Sæt renvasket Tøj om Bord,

~~3die Akt.~~

~~(Efter 2de Billede.)~~

~~122~~

Nærbillede af Holm. Hans ironiske Smil forsvinder. Der kommer en pludselig Alvor over ham. Man ligefrem kan se i hans Ansigt, at ^{han}vtager en Beslutning. Text: Vent et Øjeblik, Grethe. Jeg vil tale med dig.

~~123~~

Ved Døren. Begge vender sig forbavtede. Den Stemme har ingen af dem før hørt. Grethe gaar forbi Lorens, som gaar op og lukker Døren.

~~124~~

Nærbillede af Holm. Han ser bestemt paa hende, da hun kommer ind i Billedet til ham. Hun retter sig op, ser saa trodsigt paa ham. Text: Hvad er det for en Tone, du behager at tale til mig i? Han smiler, drager hende ind til sig. Hun gør Modstand, men han holder fast. Text: Slip mig. Han ryster paa Hovedet. Text: Ikke endnu, lille Grethe, ikke endnu, - men maaske snart. Hun ser pludselig op paa ham, og der kommer Angst i hendes Øjne. Det er, som han forvandles i hendes Øjne. Hun gaar lidt fra ham.

~~125~~

Nærbillede af hende. Text: Holder du - af en anden.

~~126~~

Nærbillede af ham. Dybt alvorlig nikker han. Text: Ja, jeg gaar og drømmer om en anden.

~~127~~

Nærbillede af Hende. Hun staar og stirrer paa ham, saa vælger Taarerne op i hendes Øjne. Hun gaar imod ham. /

~~128~~

Nærbillede af dem begge. Hun vil sige noget til ham, men kan ikke. Hun gaar ud af Billedet.

~~129~~

Sætningen : Holm ser efter dem med oprigtig Sorg. rettes til: Holm ser efter hende med oprigtig Sorg.

Hotel „Sare Kro“
P. Christiansen

Fredensborg, d. 192....

— Telefon Nr. 47 —

saa lad mig laane det. Jakob stirrer paa ham lidt, forsvinder saa.

132 Billede.

Dækket. Lorens og Grethe sætter sig tause ved Siden af hinanden. De taler hviskende sammen, saa rejser Lorens sig og gaar agterud.

133 Billede.

Ved Roret. Lorens kommer hen til Theodor. Text: Vil De være saa elskværdig at sige mig, hvor vi sejler hen? Theodor spytter til Læ. Text: Vi skal til Frærishavn og hente en Laning Røspætter. Lorens ser fortvivlet paa ham. Forsvinder.

134 Billede.

Dækket. Lorens kommer og sætter sig. Hun ser spørgende paa ham. Han siger med frembrydende Graad. Text: Vi skal til Frederikshavn og hente Røspætter, - og jeg skulde have været paa Forlaget i Morgen og haft Forskud. Jeg e j e r ikke en Øre. Hun stirrer mørkt frem for sig.

135 Billede.

Nærbillede af hende. Efter et dybt Harmonikasuk, Text: Jeg skulde aldrig have forladt Balletten. Aftoning.

136 Billede.

Kahytten. Holm sidder og spiser. Jakob kommer med et Sæt nystræget Matroestøj over Armen. Holm ser paa det, nikker og siger, at han skal lægge det ind i Skabet. Dette sker. Døren laases, og Holm faar Nøglen. Han rejser sig.

137 Billede.

Dækket. De to sidder og fryser. Hun kryber ind til ham. Nu og da skotter de til Kahyttsnedgangen. Saa viser Holm sig. Han gaar agterud. De to ser paa hinanden, rejser sig og gaar hurtigt ned i Kahytten.

138 Billede.

Ved Roret. Holm kommer og overtager det, Theodor gaar forud. Da han er borte, bøjer Holm sig ned og løfter Dækket. Han ser sig om, gør Roret fast og bøjer sig.

139 Billede.

Text: Det var Bundventilen, der interesserede ham. Kutterens Bund. Man ser en Metalventil, som er skruet fast. Holms Haand sætter en Nøgle paa den.

140 Billede.

Ved Roret. Holm dukker op. Lægger Dækket til Rette. Der er en kold Bestemthed i hans Ansigt. Han ser agterud.

141 Billede.

Hækjollen, som er paa Sløb, vipper i Bølgerne.

/32e Billede.

Ved Roret. Holm strækker sig frem og løsner Fortøjningslinen, slipper, ser agterud.

/33e Billede.

Hækjollen. Driver af og forsvinder. Aftoning.

/34e Billede.

Optoning. Text: **Et Par Timer senere fandt Afløsning Sted.** Ved Roret, Theodor kommer og tager Roret. Holm gaar.

/35e Billede.

Forskibet. Holm kommer, bøjer sig og kigger ned i Lukafet.

/36e Billede.

Lukafet. (Set fra oven.) Lorens ligger paa en af Sofaerne med Tæpper over sig og sover blideligt. I Køjen over ham ligger Jakob og snorker.

/37e Billede.

Forskibet. Holm gaar tilbage og forsvinder ned i Kabytten.

/38e Billede.

Kabytten. Holm kommer. Grethe ligger og sover i en af Køjerne. Hun er fuldt paaklædt og har kun et Tæppe over sig. Holm gaar hen til Køjen.

/39e Billede.

Nærbillede af Køjen. Hun ligger og sover med et dybt Aandedrag. Der er Taarer paa hendes Kinder.

/40e Billede.

Nærbillede af Holm. Han staar i Lyset fra Kabyttens Lamper, dybt hensunken i Synet af sin lille Barnehustru. Der er Æmhed og Sorg i hans Øjne. Text: **Hvor gerne kyssede han ikke hendes Taarer bort, - men hvis han fulgte sin Trang.....** Hans Ansigt faar et haardt, beslutsomt Udtryk. Han drejer sig om, gaar ud af Billedet.

/41e Billede.

Kabytten. Han gaar lydløst hen til Skabet, sæbner det, tager Matrostejlet frem, tager en Riffel og Ammunition og gaar stille. Aftoning.

/42e Billede.

Optoning. Text: **.....og ved Firetiden, da han atter sad ved Roret, løb Kutteren paa Grund ved en lille øde Ø, vest for Sjællands Rev.** Kutteren standser pludselig blødt

sin Part, duver forover og retter sig.

/43^e Billede.

Ved Roret. Holm smiler med sammenbidte Tænder. Han løfter Dørket.

/44^e Billede.

Skibets Bund. Hans Haand sees drejer Bundventilen et Par Gange rundt, ved Hjælp af Nøg-
len, Proppen springer af, og Vandet styrter ind i en Straale.

/45^e Billede.

Ved Roret. Han lægger Dørket paa, sætter sig paa Banken. Da lader han sin Haand glide
hen over Listen paa Dækket, hans Ansigt bliver vemodigt. ~~Med Theodor og Jakob raaber~~
~~han Dækket~~, Text: Tilgiv mig, gamle, trofaste Skude, det er ikke fint dette her. Men
der er ingen Vej udenom. Aftoning.

/46^e Billede.

Optoning. Text: Det varede ikke mange Minutter, før Vandet stod over Gulvet i Kabytten,
og Kutteren begyndte at krænge over. KUTTEREN. Den krænger ret stærkt over. Holm gaar
forud og purrer Mandskabet. /

/47^e Billede.

Lukafet, set fra oven. Holm raaber ned, Text: Vi synker. Lorens farer skrigende op
og styrter op ad Trappen. Theodor og Jakob efter.

/48^e Billede.

Dækket. Holm løber til Kabytten, forsvinder.

/49^e Billede.

Kabytten. Gulvet skræner ret stærkt. De løse Møbler kurer ned i Lø, hvor Vandet staar
højt. Mindre Ting flyder rundt. Grethe vaagner, idet hun triller ud af Ksjen og kurer
ned i Vandet. Hun skriger. Holm kommer i det samme ind. Han griber hende og bærer hende
til Trappen. Skibet krænger mere og mere. |

XXXXXX
/50^e Billede.

Dækket. Theodor, Jakob og Lorens staar paa den Røling, som er over Vandet, da Holm kom-
mer med Grethe. Han kæmper sig op til Rølingen. Theodor faar fat i hende. Lorens har
gravit med at binde Redningsbøje om sig. Skibet gaar ned.

Slut paa 3die Akt.

D J A V L E Ø E N.4de Akt.151ste Billede.

I Vandet. De Skibbrudne svømmer indad. Holm halvt bærer, halvt bugserer Grethe. Jakob og Theodor henholdsvis haler i og skubber paa Lorens, der med sit Svømmebælte flyder paa Vandet som en Fedtdraabe paa en Suppe. Theodor giver ham nu og da nogle slemme Knubs bagi. I Baggrunden sees Kutterens ene Realing og Riggen. Masten stikker skraat op.

152det Billede.

Text: Og saa maade man ind mod Land. Stranden. Holm faar fast Bund under Fødderne og bærer Grethe paa sine Arme. Efter ham kommer Digteren og Theodor og Jakob. De vader i Land. Digteren med store fortvivlede Armbevægelser. Han tager sig til Hovedet og udstøder vilde Skrig.

153die Billede.

Stranden. De Skibbrudne kommer. Holm sætter Grethe fra sig, hun vakler paa Benene, ser hjælpeløst paa Holm, genfinder sin gamle Vrede, ser sig om efter Lorens, der staar med Redningsbæltet om sig, i Kjole. Hun styrter hen til ham, ~~klynger sig ind til ham.~~ Holms Ansigt ser ikke behageligt ud, men han behersker sig, begynder at gaa ind paa Øen. Theodor og Jakob gaar efter, og de to ~~maanedes~~ ved ikke noget bedre end at følge.

154de Billede.

Text: Det var et mærkeligt Held, der ledede Holms Skridt mod den lille Øs eneste Hytte. Pilekrat. (Eller lignende lav Bevoksning) I Baggrunden sees en lille Jagthytte. De vaade Mennesker vandrer mod Hytten, der ligger i den opgaende Sols første Straaler.

155te Billede.

Ved Hytten. Holm kommer først, aabner Døren og gaar ind.

156te Billede.

I Hytten. Holm kommer ind. Lidt efter de andre. Grethe er segnefærdig. Hun synker om paa et af de to Lejer, som findes. Lorens segner ned paa det andet, men Holm hanker op i ham.

Text: De bedes venligst forlade Lokalet uden at vække Opsigt. Min Kone skal have sit vaade Tøj af. ~~Lorens~~ Protesterer, men han maa ud. De andre gaar ogsaa. Holm gaar hen til Lejet, hvor Grethe ligger.

157de Billede.

Nærbillede ved Lejet. Han bøjer sig over hende. Text: Tag nu dit vaade Tøj af, lille

3
mærkelige Tanker om Forliset. Han løsner den Strikke, Bylten hænger i, og begiver sig paa Vej til Land. Svømmende med den ene Arm strakt opad.

165de Billede.

Text: Samtidig skred den blufærdige til sit Værk. Strand med lidt Bevokning. Lorens er nøgen, men har hejst Redningsbøltet saa langt ned, at det virker som et Slags Skørt. Han breder omhyggeligt Kjolesættet ud og vændrer saa ud i Vandet, hvor han sætter sig med Haand under Kind.

166de Billede.

Stranden. Theodor kommer ind med Bylten. Den aabnes og viser sig at indeholde Jakobs pæne Tøj og en Del Patroner. Jakob bliver henrykt og vil have fat i Tøjet, men Holm slaar hans Fingre væk. Text: Tror du, at du skal gaa i Galla her. Er du gal, Dreng. Jakob ser efter ham, da han gaar med Tøjet, ^{han} er lidt lang i Ansigtet.

167de Billede.

Pilekrattet. Holm kommer gaende op mod Hytten med Tøjet. Han ser paa Grethes Tøj i Forbigaaende. Text: Blot det ikke blæser væk ~~XXXX~~. Det vilde være forfærdelig kedeligt. Han gaar videre.

168de Billede.

Ved Hytten. Han banker paa, aabner Døren, gaar ind.

169de Billede.

I Hytten. Han kommer hen til Lejet, hvor Grethe ligger vaagen. Han viser hende Tøjet, Text: Her er noget tørt Tøj. Det hang i Rigningen. Det er Jakobs. Hun ser tindrende rasende paa ham. Text: Gaa. Han lægger stilfærdigt Tøjet og gaar.

170de Billede.

Udenfor Hytten. Han kommer ud, lukker Døren efter sig. I det samme aabnes den paa Klem, og Jakobs Tøj kastes ud. Døren lukkes i igen. Han smiler hovedrystende. Hænger Tøjet op paa et Søm ved Døren og gaar. Aftning.

171de Billede.

Text. De næste Par Timer gik med fortsat Redning af, hvad man kunde faa fat paa i Kutteren, og da man vendte tilbage til Hytten med Godset.... Pilekrattet. De tre kommer bærende paa de mærkeligste Ting. Holm har sin Riffel over Skulderen. Oppe ved Hytten sees Grethe i Jakobs Tøj. Hun staar opad Væggen og ser trodsig ud. Men der er dog Antydning af Humør hos hende.

172de Billede.

Ved Hytten. Hun staar i Matrostsøjet og ser henrivende ud i sin Trods og Undseelse. Det er en svær Situation for hende. De andre kommer og standser. Holm gaar smilende hen til hende. Hun trækker Øjenbrynene sammen. Text: **Hvor er Lorens?** Holm ser sig om, tager en vaad Kikkert frem af Bukselommen, | tørrer Linserne af og ser ud mod Søen. Medens han ser, siger han, Text: **Han sidder ude i Vandet. Jeg tror, han sidder og digter.** Hun forstaar det ikke, faar Kikkerten.

173de Billede.

Kikkertbillede. Lorens sidder i Vandet til midt paa Brystet og kæmper med Svømmebæltet, som ustandseligt vil opad. Der er dyb Melankoli i hans Øjne. Han ryster fortvivlet paa Hovedet.

174de Billede.

Nærbillede af Grethe og Holm. Hun giver ham med en døende Bevægelse Kikkerten | uden at se paa ham. Text: **Han er det fineste, sjælfuldeste Menneske, jeg har truffet i mit Liv.** Hun ser lange smerteligt ud for sig, drejer saa Blikket mod Holm. Det flammer. Text: **Hvorfor vil du dræbe ham?** Holm ser alvorlig forbavsset ud, saa drejer han Hovedet. Text: **Lok ham i Land, Theodor.**

175de Billede.

Nærbillede af Theodor og Jakob, som staar i nogen Afstand. Theodor ser et Øjeblik lidt desorienteret ud, fatter saa, nikker og gaar. Aftoning.

176de Billede.

Optoning. Text: **Og Solen sank i Hav - den første Dag - og Mørket lagde sig over Djevleøen og dens faa Indbyggere.** Øen, eller en Del af Øen i Silhouet. Et Baal flammer et Steds mellem Krat og Buske, og Lysete fra Hyttens Vindue sefs.

177de Billede.

I Hytten. Der er Baal i Pejsten (Hvis det kan) forsvares) Og en Lampe brænder. Grethe sidder med Hovedet støttet i sine Hænder paa Kanten af sit Leje. Holm sidder med en kold Pibe i Munden og tørrer Shagtabak i et Stykke Papir over Ilden.

178de Billede.

Nærbillede af Grethe. Hun ser trøstesløs | frem for sig. Text: **Kan du ikke forstaa, at vi to passer ikke sammen.**

179de Billede.

Nærbillede af Holm ved Ilden. Han drejer Hovedet, ser lange paa hende | ~~Ryster paa Hovedet~~
uden at reagere.

/8te Billede.

Nærbillede af Grethe. Text: Jeg skulde være gift med en Digter - og du skulde være gift med en ~~Fed~~ Kone, som ryger Shagpipe.

/8te Billede.

Nærbillede af Holm. Han sidder og stopper Piben, vender sig, alvorligt og inderligt siger han, Text: Saa maa jeg enten lære at digte, - eller ogsaa maa du lære at ryge Shagpipe - ~~og blive Fed, - for jeg elsker nu ikke sig, Grethemor.~~ Han tønder, rejser sig.

/82te Billede.

Nærbillede af Grethe. Hun ser opgivende paa ham, saa kaster hun sig tilbage paa Lejet i Hulken. Han kommer ind i Billedet, bøjer sig over hende. Hun spjætter med Arme og Ben, da han vil røre hende. *Han taler strengt til hende!* ~~Han siger at tale hende til Rette!~~, men hun farer op. Med Taarer i Øjnene og ude af sig selv river hun i Matrosblusen. Text: Det vover du at byde mig, at jeg skal gaa i saadan noget Tøj. Man skulde tro, jeg optraadte i Balletten: "Fjernt fra Danmark". Hun kaster sig ned i Hulken. Han smiler sørgmodigt, gaar langsomt

/83te Billede.

Text: Samtidig handlede en Mand efter Ordre. Pilekrattet. Sommernatsstemning. Theodor samler Grethes Tøj sammen. Han ser med en vis Kølenskab paa Undertøjet. Strøperne lader han hænge. Han gaar mod Stranden.

/84te Billede.

Ved Stranden. Han kommer, kaster Stykke for Stykke ud. Det kniber svært for ham at smide det sidste ud, en Kombination, men han gør det. Bliver staaende lidt, gaar saa ud og redder den igen. Vandrer op mod Land.

/85te Billede.

Pilekrattet. Han kommer. Hænger Kombinationen op ved Siden af Strøperne og gaar videre op mod Land.

/86te Billede.

Text: Kutterens Storsejl var blevet et udmærket Telt. Ved Udkant^{en} af Krattet. Storbommen er ophængt enten mellem to Træer eller paa nogle Stivere. Den ligger vandret og bærer Storsejlet, som er trukket ud, saaledes at det danner et Telt. Foran det brænder et Baa. Theodor kommer, kaster nogle Grene paa Baalet og gaar ind i Teltet.

/87te Billede.

I Teltet. Belyst af Baalet ser man Jakob og Lorens ligge i Svm. En Del Græs er samlet sammen og danner Lejerne. Theodor kommer. Idet han vil lægge sig, vaagner Lorens. Han rejser sig halvt. Kjolesættet er fuld af Græsstraa og alskens Merkværdigheder. Text: **Undskyld, men De har vel ikke en Blyant og et Stykke Papir, linieret?** Theodor staar lidt, saa siger han alvorligt, Text: **Der bor en Boghandler henne paa Hjørnet.** Han lægger sig. Lorens bliver siddende.

18ste Billede.

Nærbillede af Lorens. Han ser pludselig stift ned i Græsset, drejer Hovedet. Text: **Der er vel ingen Hugorme her.**

18ste Billede.

Nærbillede af Theodor. Han drejer sig, Text: **Masser.** Saa lægger han sig til at sove.

19de Billede.

Nærbillede af Lorens. Han ser dødsangst omkring sig. Bliver siddende. Aftoning. Text: **Matten lagde sit bløde Tæppe over den lille øde Ø - over Menneskene i Hytten og under Storsejlet, - og den næste Dag brød frem.**

19de Billede.

Solonrang. Optoning. Afstandsbillede. En svag Røgsøjle fra Baalet ved Teltet stiger til Vejrs. Aftoning.

192de Billede.

Optoning. Pilekrattet. Holm kommer gaaende med sin Riffel paa Skulderen. Han standser ved Busken, hvor Grethes Tøj hænger. Han lader Haanden glide hen over det, varligt og kærligt, ser sig rundt for at opdage det øvrige, smiler og gaar videre. /

193de Billede.

Ved en Kilde. Holm kommer. Smider sig ned og drikker af det klare Vand, rejser sig, men bliver siddende, ser sig rundt i den friske Natur, han favner det hele med sine aabne Arme. Text: **Liveb er Gud hjælpe mig, værd at leve, - hvis man gider leve det rigtigt.** Han smiler rigtig lykkeligt, men saa bliver han gradvis alvorlig. Aftoning.

194de Billede.

I Hytten. Grethe vaagner, ser sig et Øjeblik forundret om, husker saa, hvor hun er. Et sørgfælt og fornærmet Udtryk viser sig paa hendes Ansigt. Hun kaster Tæppet og rejser sig. Hun er stadig i Matrosdragten. Hun ser paa Holms tomme Leje og bliver eftertænksom.

gaar hen og aabner Døren paa Klem. Solen staar hende ind i Ansigtet.

195de Billede.

Text:

Nærbillede af Grethe. Hun sender dybt Morgenens Fred, Sollyset, Stilheden, - alt virkede saa underligt paa Grethe og stemte hendes Sind. Hun slaar Døren op paa vid Gab og føler Trang til at favne det hele, men gør det dog ikke. Text: Saa kom hun pludselig i Tanker om, at hun jo var fornærm^{et} blodigt. Hendes Ansigt lukker sig sammen, hun gaar ud.

196de Billede.

Udenfor Hytten. Hun ser sig om, opdager Theodor og Jakob, som kommer slæbende med Liggestolen og Hynderne, der nu er tørre. De arrangerer med travle Hænder. Hun gaar hen til dem med Dronningemine.

197de Billede.

Nærbillede af de tre. Theodor og Jakob hilser ærbødig. Text: Morgenfrue. Hun ser igen dem. Text: Kan jeg faa noget Vand og et Stykke Sæbe. Theodor klør sig i Nakken. Det er en meget vanskelig Situation for ham. Text: Sæbe kniver det med, men Vand er der nok a. Kattegat er pladrende fuld i Da. Hendes Øjne lyner. Theodor giver Jakob en Ordre, han styrter af, og Theodor trækker sig tilbage. Hun smider sig paa Liggestolen.

198de Billede.

I Teltet. Udenfor ses Baalet, som ryger stærkt. Der er lige lagt Grene paa. Inde i Halmen eller Høet rejser Lorens sig hostende. Han ser fuldstændig nedskaaet ud. Uden at pille et eneste Straa af sig, gaar han ud af Teltet, med et sløvt, ligegyldigt Blik.

199de Billede.

Ved Liggestolen. Hun ligger og stirrer opad i den stigende Sol. Lorens kommer, hilser. Hun nikker *om* til ham, ser lidt paa ham, hendes Ansigt forandres efterhaanden og bliver temmelig haanligt. Text: Du ser fuldstændig idiotisk ud i det Tøj. Han ser ned ad sig, nikker fortvivlet.

200de Billede.

Text: Samtidigt var en Herre ude at lede efter Frokost..... Holm kommer snigende gennem et moselignende Distrikt. Han er klar med Bøssen, standser, lægger an og fyrer.

201de Billede.

Ved Liggestolen. Grethe farer op, stirrer forvildet paa Lorens, som ryster over hele Kroppen. Saa styrter hun ud af Billedet. Han ser efter hende. Text: Hun elsker ham. -

Saa kan jeg lige saa godt begynde at dø. Han strækker Armene mod Himlen og bedækker sine Øjne med sine Hænder, gaar ned mod Teltet.

XXXXXXXXXXXX.

22de Billede.

Filekrattet. Jakob kommer styrtende med en Pøs Vand, der skvalper over. Han standser, da han ser Grethes Kombination^{er} og hendes Strømper hænge paa Busken. Han river det til sig og løber videre.

23de Billede.

Mose. (Som ~~han~~) Grethe kommer løbende. Pludselig rejser Holm sig op foran hende med Ryggen til hende. Han løfter en Hare op. Hun tager sig til Hjertet. Text: Charles.

24de Billede.

Nærbillede af de to. Han vender sig, ser forbavset paa hende, saa bryder et Smil frem. Text: Hvad er der i Vejen, lille Grethe. Hun stivner. Han lægger varligt sin Arm om hendes Skulder. Text: Kom med, saa skal jeg vise dig en Kilde, jeg har fundet. Hun ser ubeslutsomt paa ham, følger med.

25de Billede.

Ved Liggestolen. Jakob kommer forpustet løbende. Han sætter Pøsen, vil enbringe Tøjet paa Liggestolen, valter Pøsen, smider den rasende væk. Han staar lidt, tvivlræddig. Saa breder han hendes Kombination^{er} ud paa Liggestolen. Strømperne lægger han nedenfor, saa at de danner en Fortsættelse. Medens han interesseret arbejder med dette, kommer Theodor med nogle Ting fra Kutteren. Han skyder Jakob til Side. Text: Er du taasset. Fruen er jo ved Balletten. Han lader Strømperne spjætte. Aftoning.

26de Billede.

Aftoning. Text: Charles Holm og hans Hustru havde imidlertid fundet K i l d e n. Ved Kilden. De staar ved det spejlblanke Væld, tæt ind til hinanden.

27de Billede.

Spejlbillede. Han drager hende ind til sig. Ser i hendes Øjne. Han kysser hende.

SLUT PAA FJERDE AKT.

D J E V L E S E N.

5te Akt.

18te Billede.

Optoning. Text: Da Formiddagens Observationer havde givet det triste Resultat, at den lille Ø laa ganske isoleret i over to Mile Afstand fra Sejlruterne, maatte man fra Kutteren redde, hvad reddes kunde, inden en eventuel Storm slog Vraget i Stykker.

Ved Kutteren. Storsejlet og Storbommen er borte. Jakob sidder overskrævs paa den Relling, som er over Vandet. Han har en Snor i en lille primitiv Flaade, lavet af Grene. Paa denne staar en Kaffekande, nogle Konservessaaser m.m. Man ser Benene af Theodor stikke op over Vandet. Han viser sig, medbringende endnu en Konservessaase og noget andet Pilleri. Det anbringes af Jakob paa Flaaden, og saa svømmer de to indad med den.

Aftoning.

19de Billedet.

Optoning. Text: Og ved Hytten skete der mærkelige Ting. Lorens ligger i Liggestolen. Inde i Hytten skimtes en Kost i Bevægelse. Støv og Snavs ryger ud. Lidt efter ser man Holm komme frem med Kosten. Han fejer, saa en Sky staar om ham. Lorens hoster, drejer sig om.

20de Billede.

I Hyttens Nærhed. ^{Grethe} Hun staar og ser hen mod Støvskyerne, der vælter ud fra Hytten. Hun staar som et trodsigt lille Barn med Hænderne paa Ryggen og drejer den ene Fodspids i Sandet. Hun er i haard Kamp med sig selv. Udtrykket i hendes Ansigt skifter stadig. Snart vokser et lille Smil frem, som fortæller, at hun har overgivet sig, og snart bliver hun atter den forurettede, som "aldrig skulde have forladt Balletten". Men til sidst kapitulerer hun og gaar mod Hytten med langsomme Skridt. Hun standser, tænker sig om, gaar videre.

21de Billede.

Text: Ikke havde lille Grethe drømt om, at den haardeste Kamp, hun skulde bestaa med sig selv i dette Jordeliv, - skulde dreje sig om en almindelig gammel, slidt Fejekost. Ved Hytten. Rengøringen fortsættes. Hun kommer ind i Billedet. Bliver staaende ved Døren. Ser ud for sig. Hendes Tanker illustreres gennem en ganske kort Vision. Aftoning.

22de Billede.

Optoning. Scene. Projektørbelysning. Hun er i Balletkostyme à la Bournonville. En Mang-

de Blomsterbuketter daler ned ved hendes Fødder, Hun bukker og takker, trækker sig tilbage. Aftoning.

213te Billede.

Optoning. Nærbillede af hende. (Disse Visioner paa sort Baggrund) Hun har Forklæde paa og Tørklæde om Haaret. Hun maser med en Kost. Snavset ryger i fantastiske Skyer om hende, der er noget vildt og sammenbidt over hende. Aftoning.

214te Billede.

Optoning. Nærbillede af Grethe ved Døren. Hun smiler svagt. Skotter til Døren. Kan ikke rigtig bekvæmme sig. Ser meget tankefuld ud.

215de Billede.

Liggestolen. Lorens rejser sig hostende. Han faar Øje paa Grethe. Rejser sig begejstret.

216de Billede.

Ved Døren. Lorens kommer. Han standser ved hende, saa at han staar ud for Døren. Med himmelvendte Øjne siger han. Text: Grethe. Jeg har faaet en Idé til et Digt. Snavsets Symfoni. Snavsets Klagesang. Hun ser paa ham. I det samme kommer et Tæppe rygende ud gennem Døren, rammer ham. Han sætter sig paa Halen. Hun ler. Text: Det har jeg ogsaa. Hun løber ind gennem Døren.

217de Billede.

I Hytten. Han staar med Ryggen til, da hun kommer. Han tørrer Sveden af sig. Hun gaar stille hen til ham, tager lempeligt Kosten fra ham.

218te Billede.

Nærbillede af de to. Han ser paa hende med en saa straalende, langsomt voksende Glæde, at hun slaar Øjnene ned. Han tager hende ind til sig, med det første Resultat, at han faar Kosterkaftet i Ansigtet, og med det næste at han faar et svalende Kys, hvorpaa hun giver sig til at hulke. Han er meget nær ved det selv, men han kysser hendes Taarer bort. Text: Lille, kære, gode Grethemor. Hun hæver sit Ansigt imod ham, slaar Armene om hans Hals. Text: Jeg skal nok være en sød og god lille Kone for dig.

219te Billede.

Udenfor Hytten. Lorens rejser sig, kigger ind.

220de Billede.

Nærbillede ved Døren. Hans Ansigt udviser den største Forbavselse.

214de Billede.

Nærbillede af de to. Efter et sidste Kys vender hun sig undseeligt fra ham, faar Øje paa Lorens, smiler gennem Taarer, vender sig atter til Charles. Text: Jeg skal nok tage mig af Huset, hvis du vil gaa dig en Tur - og tage Lorens med. Jeg kan ikke holde ham ud mere. Charles nikker og smiler. Gaar mod Døren.

215de Billede.

Ved Døren. Lorens ser ud, som om han havde mistet Forstanden. Charles kommer, tager om hans Skulder og fører ham med sig ud. Hun gaar efter og ser ud. Saa gaar hun i Gang med Fejningen. Aftoning.

216de Billede.

Optoning. Text: Og et Par Timer efter.... Foran Teltet. Over Baalet hænger en dampende Kædel. Jakob, Theodor, Charles og Grethe sidder lejrede om det. En Konserverdaase, der damper, cirkulerer, og der ses ud paa Tallerknerne. Der er Humør over det hele, og Grethe er forvandlet. Theodor ser i Smug beundrende paa hende. Hun rejser sig og ser i Gryden. Text: Vi skal have mere Vand, Jakob. Jakob springer adræt op og forsvinder i Løb med sin Pøs.

217de Billede.

Ved Kilden. Lorens ligger paa Maven med et Stykke Papir foran sig. Han græder ned i Kilden, tager Papiret op. Det vises. Text: Poesiens Død. Hun var mit Liv, min Drøm, min Atmosfære. - Hun var et Lam blandt Livets Ulve. - Og nu hun fejer Gulve. Jeg fatter ej..... Han lægger Papiret fra sig og græder højt. Jakob kommer, staar og ser lidt paa ham. Text: La nu vær og lig og græd ned i Vandet. Det er det eneste ferske Vand, vi har. Lorens vender sig, rejser sig og gaar med sit Manuskript. Jakob ser efter ham, dyster sin Pøs. Kaster den første Pøsfuld bort, tager en anden og gaar. Aftoning.

218de Billede.

Optoning. Text: Omtrent saaledes forløb 3 Dage - som ganske og aldeles forvandlede Grethe. Ved Baalet. Der er bygget et interimistisk Bord af en Plade fra Kutteren, som hviler paa fire Grene. Hun tumler med Gryder og Tallerkener. Hun er bleven frisk og solbrændt. Hun fløjter som en Gadedreng.

219de Billede.

Text: De øvrige var ovre paa den anden Side af Øen for at samle Brænde. Lav Skovbevoksning. De tre er i fuld Aktivitet. Lorens ser sørgmodig til.

22de Billede.

Ved Baalet. Hun vender sig tilfældigt og ser ud over Vandet. Skygger overrasket med Haanden for Øjnene.

22de Billede.

Søen. En stor, elegant Kutter eller Dampyacht støvner ind mod Øen og kaster Anker, svajer.

22de Billede.

Nærbillede af Grethe. Text: I samme nu hun saa Yachten kaste Anker, slog den uhyggelige Tanke ned i Grethe, at Forliset havde været arrangeret, at hele Eventyret var et "Nummer", Charles havde lavet, for at "tæmme" hende. Det trækker op i hendes Ansigt. Hun lægger stille den Gryde fra sig, hun har staaet og rensset. Tørrer Hænderne og gaar ned mod Stranden.

22de Billede.

Skovbevoksningen. Holm ser paa sit Uyr.

23de Billede.

Nærbillede af ham. Text: I Dag, da han ventede Kutteren, vilde han bekende det hele for hende, og han var nervøs. Han staar lidt, siger en Besked til Theodor og gaar langsomt. Theodor ser grundende efter ham. Fortsætter.

23de Billede.

Ved Stranden. Grethe gaar ned mod Stranden. En Jolle, som er kommet ude fra Kutteren, løber ind, roet af en Matros, og Grøn gaar i Land. Grethe standser, vender sig. Text: Og da hun saa Grøn dukke op i Robinsonaden, var hun ikke i Tvivl om noget. Hun bliver staaende.

23de Billede.

Nærbillede af hende. Hun vender Ryggen til Stranden, og hendes Bryst bevæger sig heftigt. Grøn gaar langsommere og langsommere, han er ikke begejstret for Situationen. Da hun hører hans Skridt, smiler hun og drejer sig halvt imod ham. Han smiler lidt forfjamsket og ved ikke rigtig, hvad han skal sige. Hun staar og nyder ham. Text: Min Mand har fortalt mig det hele. Hanaander lettet, saa siger han, Text: Har han ogsaa fortalt, at det var min Ide? Hun nikker. De staar lidt, saa siger han, Text: Det klar Dem forbandet godt, det Tøj. Evadatteren i hende gør denne Gang hendes Smil ægte. Han ser beundrende paa hende. Text: Jeg har forresten noget Tøj til Dem, ude ombord, - i Deres Mandes nye Kutter. Hun ser overrasket paa ham, tænker sig om, tager saa hans Arm og

trækker ham med ned mod Stranden.

127de Billede.

Text: Grethe havde faaet en djøvelsk Idé, en ondskabsfuld Hævn. Ved Stranden. Hun standser ved Jollen, hvor Matrosen venter. Klynger sig ind til Grøn og siger indsmigrende,

Text: Jeg tager ud til Yachten og klæder ^{mig} om - og saa sender jeg Jollen ind efter Dem og min Mand - og de andre. Grøn synes det er en storartet Idé. Han hjælper hende op, skyder Jollen ud, vinker til hende og gaar op mod Land. /

128de Billede.

Nærbillede af Grethe i Jollen. Hun sidder med sammenknebne Øjne og ser slet ikke behagelig ud.

129de Billede.

Paa Land. Grøn vender sig, smiler. Text: Hun er jo helt kureret. Han ser lidt efter hende, vinker.

130te Billede.

Jollen. Matrosen siger en Replik til hende. Hun vender sig og vinker med et rasende Ansigt.

131te Billede.

Text: Da Grethe kom ombord..... Dækket. Hun entrer. Besætningen, to Dæksfolk og en Maskinmester hilser lidt benovede. Hun ser bestemt paa dem. Text: Vi sejler til København med det samme. Min Mand, Skibsbreder Holm, og Grosserer Grøn bliver paa Øen i to Dage. De ser paa hende, og de ser paa hinanden. Hun siger myndigt, Text: Tag Ankeret med det samme. De lystre. Hun gaar ned i Kabytten.

132te Billede.

Kabytten. Meget elegant. Hun gaar gennem en Dør ind i Sovekabytten.

133te Billede.

Sovekabytten. I et saabent Skab hænger nogle pragtfulde Kjoler. Hun kommer. Hendes Øjne lyser. Text: Hun var allerede lige ved at tilgive ham, men.... Hendes Ansigt faar det bestemte Præg. Hun udvalger en Kjole. Aftoning.

134te Billede.

Optoning. Kutteren. Den svajer rundt, gaar frem med et skummende Køl vand.

135te Billede.

Text: Et Møde. Ved Hytten. Grøn sidder og venter, saa kommer Holm, lidt slukøret. Han

stejler, da han ser Grøn. Saa ser han sig om, greben af en ond Anelse. / Goddag. Hvor er min Kone. Grøn svarer med et fiffigt Smil. Text: Hun er ude i Yachten og klæde^{de} om. Om lidt kommer Jollen. / Holm styrter hen, hvor han har Udsigt over Seen, ser ud. Grøn efter.

243te Billede.

Havet. Yachten forsvinder i det fjerne.

244te Billede.

Nærbillede af de to. Holm drejer Hovedet, ser rasende paa Grøn. Text: Din forbandede Idiot. Nu kan vi komme til at gaa og glo her i otte Dage til, hvis jeg kender hende rigtigt. For nu er hun bleven til et Mandfolk - næsten. Grøn ser alt andet end begavet ud. Han svarer. Text: Hun sagde, at du havde fortalt hende det hele, den Hex! Holm stirrer paa ham, saa brister han i Latter, men pludselig bliver han alvorlig. Han vender Ryggen til Grøn og gaar langsomt bort. Grøn ser dumt efter ham.

245te Billede.

Ved Kilden. Holm kommer langsomt gaaende. Han er meget alvorlig, standser. Text: Har jeg tabt? Har jeg ødelagt det hele? Han bliver staaende seende ned for sig.

246te Billede.

Nærbillede af Grøn. Han river sig i Haaret, støtter sig opad Hyttens Væg. Text: Sikken en Pokkers Tøs. - Gudskelov, at man ikke har giftet sig. - Sikke noget løgnagtigt Rak. Aftoning.

247de Billede.

Optoning. Text: "Den Pokkers Tøs" i forbedret Udgave. Kahytten. Hun kommer ind i et sødt Sejlsportskostume. Kasket paa Snur. Hun spøjler sig lidt, gaar saa rundt og ser interesseret paa det hele. Kommer til et Skrivebord, som er bygget i et Hjørne, ser en Konvolut ligge med en Brevpresser over. Tager den. Den vises. Text: Til Fru Grethe Holm. Hun aabner overrasket Konvolutten, tager et Brev frem. Brevet vises. / Text: Kære Grethemor! Efter at jeg har faaet din Tilgivelse, vil jeg gerne som Bøde forære dig dette lille Skib og den lille Ø, vi har tilbragt vore Hvedebrødsdage Nr. 2 paa. Jeg har købt den af Grøn, han er en gammel, god Dreng, og du skal give ham et Kys. Han mener det saa godt.

248de Billede.

Nærbillede af Grethe. Der stiger Taarer frem i hendes Øjne. Hun kysser Brevet, faar saa pludselig det Udtryk, Folk faar, som har sat sig paa en Stoppenaal, kaster Brevet og

styrter ud.

249de Billede.

Dækket. Hun fyger op til Rorsangeren.

250de Billede.

Hos Rorsangeren. Hun kommer farende, river Roret fra ham, drejer i Rattet. Han ser idiotisk paa hende.

251de Billede.

Kutteren. Den kurver rundt.

252de Billede.

Hos Rorsangeren. Hun giver ham Rattet. Text: Vi skal tilbage til ~~den~~. - Jeg - har glemt noget. Han bliver om muligt endnu mere Idiot. Nikker. Tager Roret. Aftoning.

253de Billede.

Optoning.
Ved Hytten. Grøn og Holm sidder og glør. Theodor og Jakob kommer med Brændebylter. Lorens bagerst med Kænderne i Lommerne. Ludende. De ser, efterhaanden som de sjner Grøn, noget forbavset, men samtidig lettede ud. De kigger ud over Søen. Holm siger, Text: Det var altsaa den daarligste Ide, du har haft, Grøn. Du er en gammel Torsk. Grøn nikker. - Text: Og Baaden er fuld af Whisky - og vi har ingenting. Aftoning.

254de Billede.

Optoning. Text: Grethes næstsidste Indfald. Sovekajotten. Hun klæder ^{sig} om. Tager Jakobs gamle Kluns paa igen. Aftoning.

255de Billede.

Optoning. Ved Hytten. Holm rejser sig, ser ud over. Studser. Text: Hun kommer min Salighed igen. Grøn farer op. Han griner oplivet. De styrter ned mod Stranden fulgt af de andre.

256de Billede.

Ved Stranden. Selskabet kommer derved. Theodor og Jakob holder sig for sig selv, og Lorens er ganske Solo. (Mellem disse to Billeder maaske et Billede af Kutteren for fuld Fart imod Fotografien.) Aftoning.

257de Billede.

Optoning. Hendes sidste Ide. Jollen skurer mod Sandet, og hun gaar i Land i Drengetøjet. Grøn og Holm bliver staaende, usikre og forfjamskede. Hun selv er bevæget, men søger at skjule det. Hun gaar hen til dem.

258de Billede.

Nærbillede af de tre. Text: Jeg kunde jo godt have søglet til København og givet jer Karantæne i 8 Dage, - men saa læste jeg, at jeg skulde give Grøn et Kys, - og det vil jeg saa gerne. De to Mandfolk ser paa hinanden. Grøn tørrer sig forlegent over Skægget. Hun gaar tæt ind til ham, ser ^{paa/} ham med taareblendede Øjne. Tekst: Og saa hviskede hun "Tak" - og saa... Hun kysser ham let. Derefter gaar hun til Holm. Text: Og saa synes jeg, at vi skulde blive her 8 Dage til. Holm drager hende ind til sig.

29de Billede.

Nærbillede af Lorens. Han ser med Sorg paa Gruppen. Text: Poesien er død. Aftoning.

25B. B.

Nærb. af de 3.

De kører hans Republik, smiler. - Grøn går ind af Billedet. Hun mod Lorens

261 54.

Nærb. af Lorens & Grøn.

Grøn siger smilende til Lorens: "Det gleder mig, - saa kan vi monne for ~~Fremskridt~~ haaber paa, at De for Fremskridt vil tage Dem noget mykthigt til" - Lorens ser meget fornærmet paa Lær.

262 55

Nærb. Grøn & Holm.

Med et lidt angst Lulil. Spørger hun: "Hvem ~~er~~ ^{er} den kvinde, som du har drømt om." - Holm tager hende ind til sig og siger: Det er den lille kvinde, som staaer ved Siden af mig, - den nye Grøn. - Hun kysser Lær. -

Slut.

Nr. D-Ns, 1860

LYKKELIGE SKIBBRUD, DET (DK, A.W.
Sandberg, 1924)

1

2

Conrad Gettem
Ager
Popkøb Films Co.

Dzær-krø-er.

2

D J Æ V L E Ø E N .

Film
i
5 Akter
efter
Carl Muusmanns Novelle af samme Navn.

Bearbejdet for Film
af
Laurids Skands.

Personerne:

Charles Holm, Skibsreder c. 35 Aar.
Grethe Holm, hans Hustru c. 22 Aar.
Lorens Hansen-Flygel, Digter c. 30 Aar.
Jens Grøn, Grosserer c. 45 Aar.
Theodor, Matros paa Holms Kutter
Jakob, Skibsdreng sammesteds.

1. Sollys Veranda. Optoning. Charles Holm og Fruen sidder i magelige Kurvestole og nyder Kaffen. Gennem de aabne Fløjdøre ses inde i Spisestuen Frokostbordet, som er ved at blive afdækket. Fruen har en Cigaret vippende i Læberne og læser i en lille Digtsamling. Hun gør et nervøst Indtryk. Hendes Bevægelser er bevidst lade, men de skifter ofte Hastighed. Der er noget kruk- ket over den lille Dame. Hun er ikke i Tvivl om, at hun er det fineste og sarteste Kunstværk, Vorherre har frembragt. Iøvrigt duer hun ingen Verdens Ting til. Men Charles elsker hende sinds- svagt. Han tilbeder hende. Og hun tillader ham allernaadigst at tilbede hende.

Han sidder og læser i en Avis. Han har Shagpipe i Munden og er iført den danske Yachtklubs Uniform. Piben er gaaet ud, og han tænder den. Bakker voldsomt. Hun hoster, taber Cigaretten, fa- rer op.

2. Nærbillede af Grethe. Med smertefordrejet Ansigt hoster hun af, medens hun knuger Hænderne ind mod sit spæde Bryst. Saa ser hun paa ham med usigelig martyrisk Mine.

Tekst: Jeg er ulykkelig over at skulle sige det, - men du maa vælge mellem din snorkende Pibe og mig.

3. Nærbillede af Charles. Han smiler godmodigt.

Tekst: Du snorkede forresten ogsaa forleden, da du var forkølet, lille Grethemor.

4. Nærbillede af Grethe. Et udsigeligt Udtryk af Smerte glider over hendes Ansigt. Hun trykker varligt sine Hænder mod sine Tindinger, ser mod Himlen, som ventede hun, at der oppefra skulde sendes hende en Sympatitilkendegivelse. Men da den ikke kommer, segner hun ned i Stolen med gratiøse Bevægelser å la den døende Svane. Hun ser taaget paa ham.

Tekst: Gud give, jeg aldrig havde forladt Balletten. Mit Liv er en Ørkenvandring - jeg Ulykkelige.

Hun simulerer Graad og tørrer sine Øjne med meget smukke Armbevægelser.

5. Ved Bordet. Hans Smil forsvinder. Han faar en uoverskuelig Medlidenhed med hende, han lægger sig paa Knæ og søger at trøste hende, men hun afviser ethvert Kærtegn.

6. Den aabne Dør til Spisestuen.

Tekst: Fruens aandelige Tilbeder, Digteren Lorens Hansen-Flygel, af Holm kaldet "Petersen-Lirekasse", var huskendt og lod sig ikke anmelde.

Han bruger sort Halsbind og Hornbriller, han gaar med Handsker og sølvknappet Stok og altid sort Tøj. Han staar i Døren og stirrer paa den lille Scene, saa taber han Stokken.

7. Ved Bordet. Charles Holm farer sammen, ser op, rejser sig halvflov og halvt rasende. Saa siger han,

Tekst: De kunde gerne - banke paa, synes jeg.

8. Nærbillede af Lorens. Med et oprigtigt, ærligt fjoget

Udtryk gør han en Bevægelse ud i Luften, som bankede han paa en usynlig Dør.

Tekst: Beder meget undskyldte. Der er ingen Dør. Jeg beklager meget, meget dybt, at.....

9. Nærbillede af Grethe. Hun ser med et skønt, engleagtigt Smil paa ham, afbryder ham med en Bevægelse. Rejser sig med en Vanskelighed, som man skulde tro, hun havde Børnelammelse, og gaar ud af Billedet.

10. Ved Døren. Hun trykker Lorens Hansens Haand. Charles kommer ind i Billedet, bukker for hende og gaar ind i Spisestuen. De to gaar frem, han vender sig derinde, ser efter dem, ryster fortvivlet paa Hovedet og forsvinder i Mørket derinde.

11. Ved Bordet. De sætter sig. Han tager et Stykke Papir frem.

Tekst: Jeg kommer, fordi jeg maa læse et Digt, jeg har skrevet. Det er om Ægteskabet, symboliseret ved en Sporvogn og en Bivogn, der er lænkede sammen og kører - kører - - k-ø-r-e-r. - Aah.

Hun ser paa ham med drømmende Øjne, saa rækker hun ham sin Haand.

Tekst : Tak, fordi De glemmer min Mands Uartighed. Deres Tankegang er saa vidunderlig stor og smuk og - høj og dyb.

Han, der er ligesaa krukke som hun, sukker dybt. Aftoning.

12. Holms Herreværelse. Holm kommer ind og knalder Døren i efter sig. Han gaar hidsigt frem og tilbage, gestikulerende og talende højt med sig selv. Kneveren gaar paa ham. Han slaar under sin Promenade Haanden i Bordet.

Tekst: Ja, en Damper vil jeg give, for at den forskruede Idiot sluger sit Penneskraft.

Han gaar videre, vælter en Stol, sparker til den.

Tekst: Alt, hvad jeg ejer, vil jeg give, for at hun kan blive et fornuftigt Menneske.

Han kommer hen til Bordet igen, ser paa et Billede af hende.

Hans Ansigt mildnes. Han samler Stolen op, synker ned ved Bordet.

Han ser med et sørgmodigt Smil paa Billedet, farer sammen, skotter til Telefonen, tager den.

13. Kontor i en Barak. Paa Væggene Tegninger af Lystfartøjer.

Det er et Formandskontor ude paa Værftet. Gennem den aabne Dør og gennem Vinduerne ser man forskellige Lystfartøjer paa Bedding. I Forgrunden et Bord med bl. a. Telefon. En Mand taler, en ikke for gammel Mand.

Tekst: Vi er meget kede af det, men vi kan ikke faa Kutteren færdig til Øresundsugen, saa Herr Skibsrederen maa nøjes med den gamle foreløbig. Det har ikke været til at skaffe Folk.

14. Nærbillede af Holm. Det interesserer ham slet ikke.

Tekst: Det er saa tindrende ligegyldigt. - Jeg tror forresten ikke, Kutteren skal hedde "Grethe", - den maa hellere hedde "Den døende Svane" eller "Den døende Grævling" - jeg skal tænke over det. Farvel.

Han lægger med en ugidelig Mine Telefonen paa.

15. Kontoret. (som 13) Manden lægger smilende Telefonen, saa siger han til Tegneren,

Tekst: Jeg havde ventet mig en forfærdelig Omgang, - men Skibsrederen var i et glimrende Humør i Dag.

16. Holms Herreværelse. Han rejser sig. Vreden blusser atter op i ham, han sparker til Stolen, saa den ryger hen mod Døren, der i det samme gaar op, og Grosserer Jens Grøn, en frisk, solbrændt Mand imellem 40 og 50, som kommer ind, springer i Vejret, for at undgaa den. De to stirrer paa hinanden.

17. Nærbillede af Grøn.

Tekst: Jens Grøn, Charles Holms bedste Ven.

Han stirrer paa Holm, nikker kammeratligt.

Tekst: Er du ved at flytte?

18. Nærbillede af Holm. Han ved ikke, hvad han skal svare, saa siger han,

Tekst: Jeg maa skilles.

19. Nærbillede af Grøn. Han samler Stolen op, hvorved den gaar fra hinanden.

Tekst: Det maa Stolen ogsaa.

20. Herreværelset. Holm kan ikke lade være med at le, men saa bliver han med eet alvorlig. Han slaar et Par Slag hen= over Gulvet, vender sig saa pludselig mod Grøn, der har sat sig ned og er i Færd med at tænde sin Snadde.

Tekst: Du maa ikke ryge Shagpipe. Saa dør min Kone. Grøn nikker og ryger videre. Holm sætter sig ved Bordet med et Bump, støtter Hovedet i sine Hænder og stirrer aandssvagt paa Grøn, der smider Benene op paa en Stol og ser paa ham med Hovedet paa Skakke. Saadan sidder de lidt, saa siger Holm,

Tekst: Og jeg, som troede, at vi kunde leve som to Turtelduer. - Vi har kun været gift et Aar.

Grøn puster lidt Røg ud.

Tekst: Og jeg, som troede, at jeg skulde have en Whisky. - Jeg har siddet her i kun en Evighed.

Holm rejser sig og ringer, sætter sig igen til at glo.

Nærbillede af ham. Med sammentrukne Bryn siger han,

Tekst: Jeg elsker Grethe, - men jeg kan snart ikke holde hende ud.

21. Nærbillede af Grøn. Han ser spekulativ ud, ryger vold= somt.

Tekst: Har du prøvet med et Par Lussinger?

22. Herreværelset. Holm farer op, styrter rasende hen til Grøn, bøjer sig over ham.

Tekst: Sig det en eneste Gang til.

Han holder sig for Øjnene og vandrer bort med Panden i vandret Stilling. Døren gaar op, og Stuepigen kommer ind. Hun stirrer skrækslagen paa Holm, som intet opfatter, saa giver Grøn en Ordre, hun forsvinder. Holm klasker ned ved Bordet igen. Grøn ser med et slet skjult Smil paa ham, men det ser han ikke.

Holm stirrer ned mod Bordpladen. Saa rejser Grøn sig og gaar ud.

23. Verandaen. Lorens læser op, medens hun andægtigt lytter til:

Tekst: Og vi raser henad Livets Sporvejsskinner, Mænd og Kvinder, Mænd og Kvinder, - og i Kurverne vi skriger højt. Sprøjt, Sprøjt, Sprøjt. Aah to Mennesker, som har hinanden fundne, de er bundne, bundne, bundne.....

Han gør en Kunstpause, aander dybt. Ogsaa hun aander dybt, men saa kommer Grøn ind. Han hilser chevaleresk paa Grethe, kysser hendes Haand og vender sig saa mod Digteren.

Tekst: Hør Digter, jeg skal skrive en lille rask Vise til en Begravelse, men jeg kan ikke finde Rim paa Spritapparat, kan De ikke gi mig en Haandsrækning.

Lorens ser fra ham til Grethe, haabløst. Medlidende og sorgfuldt.

Han ryster sagte paa Hovedet. Grøn ser fortvivlet ud. Aftoning.

Tekst: Medens den brave Grøn søgte at forstyrre de to saa meget som muligt, sad Holm og drømte om Grethe, saaledes som h a n syntes, hun burde være.

24. Herreværelset. Holm sidder og smiler lykkeligt - med et fjernt Blik. Han har tændt sin Pibe, og han har lavet sig en Whisky. Visionært toner frem et Billede.

25. Agterenden af en Kutter i frisk Kuling. Bidevindssejlad. Ved Roret sidder Grethe, frisk og dejlig. Han selv sidder til Luvart og smiler lykkeligt. Hun har Sweater paa og en fiks Sydvest, og Vinden river i hendes Haar. Han rejser sig og kysser hende. Aftoning.

26. Optoning. Herreværelset. Charles Holm vaagner op af sine Drømme. Han sukker dybt, drikker, ser sig om efter Grøn, men er ligeglad, hvor han er henne. Han synker tilbage til sine Filosofier.

27. Tekst: Jens Grøn havde i Mellemtiden sagt saa mange upoetiske Ting, at.....

Verandaen. Lorens rejser sig og tager sørgmodig Afsked med Grethe. Han hilser med oprigtig Medlidenhed paa Grøn og gaar.

Grøn ser efter ham, ryster paa Hovedet.

Tekst: Tror De ikke, lille, kære Frue, at den samlede Menneskehed kunde eksistere uden Lyrikere?

Hun ser paa ham med et døende Blik.

28. Nærbillede af Grethe. Samlende sine sidste Kræfter sammen siger hun,

Tekst: Mit højeste Ønske er, at min Mand vilde søge sig Kammerater med aandelige Interesser.

29. Nærbillede af Grøn. Han nikker grundende, ser fjernt ud for sig, siger dybt alvorligt,

Tekst: Menneskeheden er paa Vej mod Stjernerne.....

Han vedbliver at se frem for sig. Aftoning.

30. Optoning. To Facadevaskere paa et Patentstillads. De arbejder sig opad ved Hjælp af Vippestangen. Aftoning.

31. Optoning. Nærbillede af Grøn. Han ser stadig ud for sig, man aner lidt af et Smil. Han siger,

Tekst:men de færreste kommer højere end til 4de Sal.

32. Nærbillede af Grethe. Hun ser paa ham med et bristende Blik, sænker Hovedet.

33. Verandaen. Han bukker unødigt dybt.

Tekst: Godnat.

Hun end ikke ser efter ham. Blot sukker dybt, ser op.

Tekst: Blot Charles var et M e n n e s k e .

34. Herreværelset. Charles sidder stirrende ud for sig.

Grøn kommer ind, sætter sig og laver sig en Whisky og ser iagttagende paa Holm.

Tekst: Det er et temmeligt kompliceret Tilfælde. Jeg tror, at Operation bliver nødvendig. Din Hustru lider af kronisk hysterica lyrikica balletica idiotica. Man har endnu ikke fundet Bakterien.

Holm stirrer aandssvagt paa ham. Grøn ser ud for sig.

Tekst: Der er kun en eneste Kur, der hjælper, og den gør forbandet ondt - lige i Begyndelsen.

Holm ser mere og mere desorienteret paa ham. Saa flytter han over til ham og spørger, hvad han mener.

35. Nærbillede af de to. Grøn bøjer sig ind til ham.

Tekst: Øresundsugen begynder om to Dage....

Holm nikker. Grøn er lidt indesluttet, ser paa Holm med et grundende Blik, der lurer et Smil ved hans Øjekroge. Aftoning.

36. Optoning. Tekst: Medens Jens Grøn, den erfarne, satte Charles Holm, den forelskede, ind i sin Teori, sad liden Fru Grethe og drømte om, hvorledes Charles b u r = d e være.

Verandaen. Hun sidder og ser drømmende ud for sig. Billedet toner af.

37. Optoning. Charles Holm sidder ved et Flygel og komponerer. Han gør ivrige Optegnelser i Noderne. Hun sidder ved Siden af ham og ser beundrende til. Hendes Stilling er mere end yndefuld, ogsaa han har Balletbevægelser. Han rejser sig, svinger Nodepapirerne i Luften, udbryder,

Tekst: Balletten "Kolibriens Kamp for Reden" er fuldendt. Vi bliver verdensberømte. Dans. Lad min Inspiration fylde dig, min Elskede.

Han begynder at spille, og hun danser med flagrende Fuglebevægelser. Han snart opmuntrer hende, snart kritiserer. Han danser enkelte Passager for hende. Han flyver fra og til Flygelet, og hun vrider sig. Hun ligger paa Æg, og hun kæmper, hun farer paa en usynlig Rovfugl med vilde Spring. Det virker parodisk. (Disse Billeder, som antagelig vil komme til at bestaa af mindst 6 forskellige, kan umuligt detailleres i Manuskriptet) Aftoning.

44. Optoning. Nærbillede af Grethe. (som 36) Hun sidder med et drømmende Smil.

Tekst: Dette var Livet.....

Efter et kort Billede af hende, Aftoning.

45. Optoning. Herreværelset. Grøn rejser sig.

Tekst: Altsaa i Overmorgen. - Og saa er der ikke noget

med at "sejle forsigtigt" - vel?

Charles rejser sig, trykker varmt Grøns Haand.

Tekst: Du er en god Kammerat. Jeg gør, som du siger.
Kom saa i Overmorgen og lad os se Starten sammen.

Grøn nikker og gaar. Charles Holm ler højt, da han er alene,
brækker Resten af Stolen i Stykker og svinger ^t Sumperne i Hæn=
derne.

Slut paa 1ste Akt.

den
2--- Akt.

46. Optoning. Tekst: Da Øresundsugen to Dage senere aabnedes.....

Ved Startpladsen. Et Vue over de mange pragtfulde Fartøjer, der ligger og krydser et Stykke bag Startlinien. Maaske her nogle Billeder fra Dommerskibet, og hvad Tilfældet ellers kan give.

47. Charles Holms Kutter. (Set paa Afstand) Det er en svær Kutter, noget gammeldags, men køn og selvfølgelig velholdt. Man ser Grethe ligge henslængt i en Liggestol, begravet i et Ocean af Puder. Hun ligger og læser. Holm staar i Samtale med Grøn paa Dækket. Foran Billedet en

Tekst: Holm havde i flere Aar været ked af sin langsontsejlende Kutter og havde i al Hemmelighed bestilt den nye, et Pragtteksemplar, der skulde danne en Overraskelse for Grethe.

48. Kutterens Dæk. Nærbillede af Grethe. Skibsdrengen Jakob kommer op fra Kahytten med Ingredienser til en Lemonsquash paa en Bakke. Han sætter den forsigtigt paa en lille lav Taburet. Hun ser op fra Bogen og betragter ham ligegyldigt. Saa faar hun Øje paa hans Hænder, og hun stirrer forfærdet paa dem. Han skjuler dem paa Ryggen.

Tekst: Lad mig se dine Hænder.

Han strækker dem nølende frem.

49. Nærbillede af hendes Ansigt. Hun ser gennem Stanglorgaet paa de to smaa, beskidte Grabber, der stikker ind i Billedet.

Tekst: Og med disse Hænder vover du at servere for mig. Vil du ØJEBLIKKELIG vaske dig. Jeg bliver syg af at se dig.

Det synes virkelig, som om hun skulde kaste op, hun synker tilbage i Puderne.

50. Kutterens Dæk. (son 48) Jakob ser fortabt paa Hænderne, gaar saa. Hun kalder paa ham og han naa pønt toge Servicet med

igen. Han forsvinder i de underste Regioner. Hun ser forud ved at høre en Latter.

51. Fordækket. Her staar Charles Holm og Jens Grøn. De kigger begge i deres Kikkerter og morer sig vanvittigt. De aner ikke, at de bliver iagttagne.

52. Nærbillede af de to. Holm siger til Grøn.

Tekst: Grethe har lovet ham, at han maatte komme herud, og saa sagde jeg til Theodor, at han kunde godt friske Digteren lidt op.

53. Nærbillede af Grethe. Hun sætter sin Zeiss for Øjnene, søger lidt, saa formærkes hendes Ansigt.

54. Kikkertbillede. En Hækjolle kommer roende over mod Kutteren. Theodor ses bagfra, han ror kraftigt til, men hvert Aarslag kaster en Haandfuld Vand op i Ansigtet paa Digteren, der sidder agterude og holder sig krampagtigt fast i den gyngende Baads Rælinger.

55. Nærbillede af Grethe. Hun tager Kikkerten fra Øjnene og drejer sig i Retning af de to Herrer. Saa kalder hun.

Tekst: Charles.

Hun venter, til han kommer ind i Billedet.

Tekst: Har du bedt Theodor om at mishandle Lorens Flygel?

Holm ser forbavset paa hende, vender sig, tager Kikkerten for Øjnene.

56. Kikkertbillede. Nu er Jollen kommet nærmere, saa Processens Gang kan nøje følges. For hvert Skvalp Digteren faar, protesterer han snart tryglende, snart truende.

57. Dækket. Holm tager Kikkerten fra Øjnene.

Tekst: Det er vanskeligt at ro i den Sø, men jeg sagde netop til Theodor, - at han skulde gøre sig al mulig UMAGE. - Jeg skal nok sige ham "Tak", naar han kommer.

Han ser meget, meget bøs ud, og selv om der er Mistro i hendes

Blikke, lægger hun sig tilfreds med sin "Sejr" træt tilbage.
Holm gaar forud.

58. Forskibet. Holm kommer hen til Jens. De veksler et Blik. Holm tager, saaledes at Grethe umuligt kan se det, en Tikroneseddel fra sin Tegnebog, hvorefter han med mørk Mine følger Theodors videre Eksperimenter som Bademester.

59. Ved Rælingen. Jollen ankommer, og Theodor vender Jollens Agterende mod Kutteren. Lorens rejser sig op, hvilket er letsindigt af ham, for Theodor, der er i tindrende Humør, slaar et Slag med den ene Aare, hvorved Lorens mister Balancen og under et højt Skrig gaar paa Hovedet i Ballen. Grethe styrter rædselsslagen op, peger paa den plaskende Digter og skriger til Holm og Grøn,

Tekst: Red hans Liv.

Med teateragtig Febrilskhed gør de alt, hvad de kan for at "redde" ham, hvilket foregaar ved, at de lægger sig paa Knæ og med vild Fortvivlelse strækker alle fire Arme ud. Digteren kan ikke naa dem, men saa manøvrerer Theodor saaledes, at Digteren kan faa fat i Hækjollens Røling. Han trækker den nedad, og Theodor maa sætte sig paa den modsatte Røling for at holde Balancen, derved kommer Digteren til at slippe, og Theodor gaar rundt med Baaden. Digteren klamrer sig til dens Køl og faar fat i et Tov, som Holm kaster ud, han hives op. Theodor faar svømmende Jollen vendt og svømmer ind til Kutteren med den, hvorefter ogsaa han "reddes".

60. Nærbillede af Grethe. Hun er bleg af Bevægelse. Hendes lille Fuglehjerte hamrer, og hun segner halvt livløs ned i de mange Puder. Lorens kommer ind i Billedet, bøjer sig over hende, saa Vandet drypper paa hende.

Tekst: Undskyld, at jeg kommer om Bord paa en saa -
stilløs og - prosaisk Maade.

Hun aabner Øjnene halvt, ser snerteligt paa ham og opdager, at hun bliver vaad.

Tekst: De drypper paa mig.

Han trækker sig tilbage, bliver staaende og ser drømmende paa hende.

61. Forskibet. Grøn og Holm og Jakob hjælper den drivvaade, men skrupgrinende Theodor med at hale Jollen op. De har den oppe, da Billedet begynder. Holm giver Theodor de 10 Kroner, men giver ham efter lidt Betænkning 10 til. Saa vender han sig hurtigt og gaar agterud.

62. Ved Grethes Liggestol. Digteren ser sig haabløst om, han gyser, saa kommer Holm hen til ham og beder ham gaa med ned i Kahytten. De forsvinder, fulgt af Grethes Migræne-Blik.

63. Kahytten. Stor og rummelig. Elegant møbleret med faste Møbler og et Par løse Kurvestole. Holm aabner et Skab og tager noget Tøj ud. Det er et Kjolesæt. Andet er der ikke i Skabet. Han ser tilsyneladende ulykkelig ud.

Tekst: Nu er her minsandten ikke andet Tøj end mit Kjolesæt, som har hængt her siden Kapsejladsen ved Stockholm. Hvad skal vi gøre ved det.

Ja, det ved Digteren ikke, men Enden bliver da, at han begynder at klæde sig om. Holm peger paa en Whisky-Karaffel,

Tekst: Ta Dem en ordentlig Dram, det varmer.

Digteren, hvis Hornbriller ikke har forladt ham, nikker forknytt. Holm gaar.

64. Dækket. Holm kommer op, ser paa sit Ur.

Tekst: I det samme faldt Startskuddet.

65. Ved Startlinien. Alle Fartøjerne i 1ste Løb braser ned gennem Starten.

66. Kutterdækket. Holm staar ved Grethes Liggestol. Hun læser videre i Digtene. Han følger dirrende af Sportsiver de hvide Fugles Flugt og Dans. Han vender sig til Grethe, siger

fortvivlet,

Tekst: Men ser du da slet ikke paa Baadene. Se dog, hvor smukt det er.

Hun smiler overbærende og ryster paa Hovedet. Ser taaget ud over gennem Stanglorgnetten, fordyber sig atter i Digtene. Han ser harmfuld paa hende, og Hænderne knytter sig, men saa smiler han med halvt lukkede Øjne og nikker, som sagde han til sig selv, - vent. Han gaar forud til Grøn, som har anskaffet sig Whisky ved Jakobs Hjælp.

67. Fordækket. Holm sætter sig ved Siden af Grøn, sender Jakob ned efter et Glas. Jakob iler.

68. Kahytten. Lorens trækker Kjolen paa, over Vesten. Han er kemisk blottet for Undertøj. Saa ser han paa sig selv i Spejlet, sætter sig grublende med Haand under Kind. Jakob kommer ned. Han stirrer som fortryllet paa den arme Haand og bryder ud i et Grin. Lorens ser sørgmodigt paa ham, saa tager han lige saa sørgmodigt en af sine vaade Støvler i Haanden og kaster den med et pludseligt Sæt efter Jakob. Han bukker sig, og Støvlen lander i Spejlet, som faar en Stjerne. Derefter skjuler Lorens sit trætte Aasyn i sine Hænder. Jakob gaar i en Bue uden om ham og faar fat i et Glas ved Buffet'en. Han kommer uden videre Kalamiteter op med Glasset. Digteren rejser sig langsomt, gaar hen og samler Støvlen op. Der er søvngængeriske Bevægelser over ham. En stoisk Ro. Han gaar hen til Buffet'en, tager Proppen af Karaffen og drikker en mægtig Slurk.

69. Nærbillede af ham. Han tager Karaffen fra Munden, ser forbavset ud og falder i dybe Tanker. Støvlen har han under Armen. Aftoning.

70. Dækket. De to Herrer tager Jakkerne af og flytter med deres Feltstole hen til Grethes Castrum doloris, hvor en Konversation indledes uden Held. Grethe beordrer et Tæppe over sig

for at demonstrere det upassende i, at Herrer anbringer sig i Skjortearmer i en sart Dames Nærhed. De ser paa hinanden og drikker tavst. Aftoning.

Tekst: Saaledes gik et Par Timer.

71. Optoning.

Tekst: I Folkelukafet forude.

Lille Lukaf. Theodor, som har skiftet Tøj, sidder og drikker Kaffe sammen med Jakob. Pludselig stirrer Theodor paa Jakob.

Tekst: Op og vend Digterens Tøj, ellers blir det jo tørt.

Jakob rejser sig og klyver op.

72. Fordækket. I Baggrunden ses Grethe. Jens Grøn og Holm sidder ved et lille Kaffeboard, som er dækket paa en Taburet. Jakob tager en Pøs, haler noget Vand op og gaar hen til Digterens Tøj, der ligger udbredt i Solen. Han pjasker Vandet paa Tøjet med et Grin og gaar.

73. Nærbillede ved Kaffeboardet. Midt i en Mundfuld Kaffe ser Grethe spørgende paa Holm.

Tekst: Hvorfor kommer Lorens ikke?

Holm svarer,

Tekst: Da jeg var nede i Kahytten før, sad han og digtede, tror jeg.

Grethe ser stift paa Holm, rejser sig og gaar. Holm ser opgivet paa Grøn. Grøn smiler.

Tekst: Jeg tror, du skulde tage ham, Lyrikeren, med op til Djævleøen.

Holm ser grundende ud for sig, saa lyser et Smil op i hans Ansigt. Han nikker.

74. Kahytten. Lorens ligger og sover, da Grethe kommer ind. Hun ser fortvivlet paa ham. Han vaagner, kaster det Bordtæppe af sig, som har dækket ham og farer op. Hun stirrer forvirret

paa ham.

Tekst: Er du syg?

Han nikker. Hun staar lidt, saa griber hun impulsivt hans Haand og drager ham med sig. Han fatter intet, men spadserer med hende paa sine bare Fødder.

75. Dækket. Hun kommer op med ham, og han ser ikke godt ud. Han har en Anelse om det og vil ikke gerne vises frem, men han har intet Valg. Holm og Grøn ser interesserede paa Optøget, som nærmer sig.

76. Nærbillede ved Bordet. Grethe kommer med Lorens, siger ekstatisk,

Tekst: Denne Mand er syg.

De to andre nikker samtykkende. Alvorlige. Hun ser paa dem i den vildeste Haan og Foragt

Tekst: Han tilhører den samme Verden som jeg, den aandelige, sjælelige, se, hvorledes han ser ud.

De ser begge undersøgende paa ham. De holder sig alvorlige, men det kniber. Henvendt til Charles siger hun,

Tekst: Skammer du dig ikke? SKAMMER du dig ikke?
Hvor er hans Tøj.

Holm ser sønderknust ud, peger forud. Hun gaar med ham. De to ser efter hende, saa ser de paa hinanden, klinker med Likør-glassene, grebne af en fælles Tanke. Grøn ser efter hende.

Tekst: Til Lykke med hende, Charles. Hun er rigtig dejlig, er hun. Hun vil noget - selv om det er helt Pokker i Vold, det hun vil. - Jeg tror, du kan faa en god lille Kone ud af hende, men hun skal ha - - Lussinger.

Han dækker sig ned den ene Arm og kiger ud under Albuen, men Holm smiler blot, og han føler ingen Trang til at slaa.

77. Fordækket (Set ude fra Sprydet) Theodor og Jakob er i Færd med at dynke Digterens Tøj. De har en Pøs imellem sig og en Kop hver, som de dypper og slaar paa Tøjet. Grethe og Lorens

kommer langsomt til. De standser og betragter længe Arbejdet. De to Grinebidere opdager dem ikke, men hænger ufortrødent i. Theodor siger,

Tekst: Det er jo eenli mejet nemmere, at vi dypper hele Stadsen.

Han tager Tøjet og gaar til Rølingen, bøjer sig ud over. Jakob følger spændt og revnefærdig Operationen. Lorens ser paa Grethe, hun bider Tænderne sammen i Raseri, saa giver hun Theodor et Spark, saa at han for anden Gang maa i Vandet. I det samme fortyder hun og kaster sig hulkende ind til Lorens. Han ved hverken ud eller ind.

78. Nærbillede af Holm og Grøn. De sidder med Hovederne sammen. Grøn siger,

Tekst: Nu lader jeg mig ro i Land, og saa sætter du Sejl og gaar nord paa.

Holm nikker. I det samme dukker Theodors vaade Hoved op over Rølingen. Han kravler op paa Dækket. Han griner over hele Fjæset.

Tekst: Ska hilse fra Røspætterne, - fik et Spark ba i. Pludselig stirrer han ud over Vandet.

79. Søer. Lorens Flygels Tøj vipper af Sted paa de salte Vover.

80. Nærbillede af Holm og Grøn. De ser lidt desorienterede ud, saa drejer Holm Hovedet forefter.

81. Forskibet. Grethe staar stadig sammen med Lorens.

82. Nærbillede af Holm. Han bliver rasende. Gaar ud af Billedet.

83. Forskibet. Holm kommer ind i Billedet.

Tekst: Grethe.

Hun drejer Hovedet og ser paa ham med taarefyldte Øjne. Holm er rasende. Hun bliver fuldstændig forbavset. Det er første Gang, hun ser ham ubehersket vred. Hun slipper Lorens autontisk og staar og ser paa sin Mand. Digteren ser ogsaa paa ham,

saa lægger han pludselig Armen om Grethes Skulder,

Tekst: Hun staar under min Beskyttelse.

Grethe ser paa Lorens. Det er en ny Overraskelse. Lorens er et Mandfolk. Hun lægger med en Balletbevægelse sit Hoved ind til Lorens' Bryst, lukker Øjnene og ser smertelig ud. Da brister Holm i en Kæmpelatter. Gider ikke beskæftige sig med Tingen.

Tekst: Jakob.

Jakob dukker op af Lukafet.

Tekst: Ro Grosserer Grøn i Land.

Jakob styrter til Rælingen. Holm gaar tilbage. De to ser efter ham. Saa ser Grethe taknemmeligt paa Lorens, lægger atter sit Hoved til Hvile.

Tekst: Hvor det er velsignet, at et e n e s t e Men= neske forstaar mig.

Han nikker med halvtlukkede Øjne. Aftoning.

84. Optoning.

Tekst: Og da Jakob vendte tilbage med Jollen, gik Kutteren under Sejl.

Kutteren. Sejlene hejses.

85. Tekst: Det anede hverken Grethe eller Lorens, de be= fandt sig i en anden Verden.

Kahytten. Grethe sidder med halvtlukkede Øjne. Lorens staar opad Væggen, ligeledes med halvtlukkede Øjne. Hun siger,

Tekst: Charles er saa god, men han forstaar mig ikke. Han er ikke Kunstner.

Lorens ryster fortvivlet paa Hovedet.

86. Kutteren. Theodor og Jakob tager Ankeret. Kutteren svajer, Vinder fylder Sejlene, og Skibet "lægger sig".

87. Kahytten. Grethe siger,

Tekst: Vær altid god imod mig. Vær altid i Nærheden af mig.

Lorens ser udflydende paa hende. I det samme krænger Kahytten, og Lorens tumler henover hende. Begge ser aandssvage ud.

88. Kutteren. Skibet piler af Sted.

89. Kahytten. Endnu har ingen af dem begrebet noget. Lorenns frigør sig og kravler bort.

90. Nærbillede af Holm ved Roret. Han ser frem for sig med et roligt, hårdt Blik. Han ser opad mod Sejlene, haler lidt ind paa Storskødet. Aftning.

Slut paa 2^{den} Akt.

die
3----- Akt.

91. Optoning. Tekst: Et Par Sekunder efter gik det op for hende, at hendes Mand for første Gang i deres Ægteskab havde vovet at foretage sig noget uden at spørge hende.

Kahytten. Grethes Ansigt faar et meget bestemt Udtryk. Hun ser hen paa Lorens, som ligger og flyder paa den Læ Sofa.

Tekst: Dette her faar Bageret til at flyde over Draaben. Nu skal jeg sige ham Besked.

Lorens ser haabløst paa hende, nikker. Hun entrer op ad Trappen.

92. Dækket. Theodor er ved at spule Dæk. Han slaar en Pøs Vand forud.

93. Nærbillede af Grethe ved Opgangen. Vandet slaar mod Trappen, og hun faar et Skvæt i Ansigtet. Rasende raaber hun,

Tekst: Maa jeg bede mig fritaget for det Griseri.

94. Nærbillede af Theodor. Han er ved at hive en ny Pøsfuld op, vender sig med et Sæt, bukker dybt.

95. Dækket. Grethe gaar agterud, passerer Theodor, som smiler svedent, da hun er borte.

96. Ved Roret. Holm sidder i sine egne Tanker, pludselig ser han op, smiler, idet hun kommer ind i Billedet.

97. Nærbillede af hende. Hun dirrer af Raseri.

Tekst: Hvad betyder dette her?

98. Nærbillede af ham.

Tekst: Det betyder, at vi sejler nordpaa, lille Grethemor.

99. Nærbillede af Grethe.

Tekst: Vil du ØJEBLIKKEG vende. Jeg vil i Land straks.

100. Nærbillede af Holm. Han lægger beroligende sin Arm i hendes, hun river sig løs.

Tekst: Naar jeg nu gerne vil sejle en lille Tur, hvorfor maa jeg saa ikke det.

101. Nærbillede af Grethe. Raseriets Taarer staar i hendes Øjne.

Tekst: Hvis du ikke V E N D E R , saa.....

Hun drejer sig fra, fører sit Lommetørklæde til Øjnene og gaar forud.

102. Nærbillede af Holm. Han ser bedrøvet efter hende, saa gør han en Bevægelse med Roret, som vilde han vende, men han tager sig i det. Bider Tænderne sammen og holder den gamle Kurs.

Aftoning.

103. Optoning. Tekst: Da Solen gik ned, stod Holm Sundet ud.

Aftensolen glitrer i Kronborgs Spir. Alt aander Fred og Ro. Vinden har lagt sig noget, og Kutteren glider hurtigt hen over Vandfladen. (Dette Billede har ingen anden Mission end at give et smukt Maleri)

104. Tekst: I Kahytten blev Stemningen for hver Time mere og mere pessimistisk.

Grethe gaar frem og tilbage paa det kun meget lidt skraanende Gulv. Hun føler sig som Medvirkende i et Strindbergsk Drama. Hun vender sig med stor Gestus til Lorens, der sidder ved det dækkede Bord og nipper til Maden.

Tekst: Han har ikke Lov til det efter Loven, vel?

105. Nærbillede af Lorens. Han stikker en Bid i Munden, ser paa hende, glemmer at tygge, siger med udspilede Kinder,

Tekst: Efter Kærnhedens Nove, nej.

106. Nærbillede af Grethe. Hun drejer Ansigtet fra ham og ser fjært ud for sig med den mest usigelige Smerte.

107. Tekst: I Folkelukafet var Humøret bedre.

Lukafet. Et spidst, lavt Rum med Skylight. En Køje i hver Side og ligeledes en bred, læderbetrukken Bæk, fastbygget, i hver Side. Paa et lille fast Bord noget Mad. Theodor og Jakob spisende. Jakob holder op med at spise.

Tekst: Tror do, a do ved, hvor a vi sejler hen a.

Theodor svarer, alvorligt,

Tekst: Vi skal til Frærishavn og hente en Laning Respætter.

Jakob stirrer paa ham.

Tekst: En to trei, det er Laajn.

Jakob haler derefter en Bøf til sig. Theodor tager den af Gaffelen med Nøven og lægger den paa sin Tallerken. Jakob raser. Pludselig lytter de begge. Theodor gaar med en argerlig Mine op ad Trappen. Jakob hugger Bøffen. Theodor vender sig, ser det. Jakob stikker den i Munden. Theodor nikker ondartet. Han kan vente sig. Saa gaar han hurtigt op.

108. Dækket. Han løber agterud.

109. Ved Roret. Theodor kommer og overtager Roret. Holm strækker sig. Siger saa til Theodor,

Tekst: Vi maa skiftes til at tage Roret i Nat. Vi holder ret nordvestlig Kurs de første 4 Timer.

Theodor ser lidt forbavset paa ham. Holm lader som intet. Han tænder sin Pibe. Saa siger han,

Tekst: I kan vel rede op til ham - Digteren - i jeres Lukaf.

Theodor nikker. Saa kommer der et underfundigt Smil frem.

Tekst: Maa jeg spørge Skibsrederen, skal Digteren
l i g g e g o d t ?

Holm kan ikke lade være med at le. Han nikker, gaar forud.

Theodor sætter sig til Rette og gør sig det bekvent.

110. Kahytten. Grethe og Lorens sidder i hver sin Side og stirrer ud for sig, da Holm kommer ned. Han hilser olskværdigt, men faar ingen Genhilsen. Saa opdager han det knuste Spejl, undersøger det nøje. Gaar hen og sætter sig hos Grethe.

111. Nærbillede af Holm og Grethe. Han sidder og ser lidt paa hende,

Tekst: Du skulde gaa en Tur op paa Dækket. Det er et vidunderligt Vejr.

Hun ser paa ham, som havde hun aldrig set ham før. Hun flytter sig lidt fra ham, trækker Tøjet om sig. Saa sander hun dybt,

Tekst: Mit Liv er - f u u u l d s t æ n d i g øde-
lagt. - Jeg har kastet mig bort til en Mand, som
jeg aldrig skulde have set for mine Øjne.

Holm ser grundende paa hende.

Tekst: Elsker du mig ikke mere, lille Grethe, fordi vi
sejler en lille Tur?

Hun ser op til Vorherre, saa ser hun paa ham, rejser sig.

Tekst: Det kan vi forhandle om - gennem min SAGFØRER.

Hun giver Lorens et Tegn, og de gaar begge.

112. Nærbillede af Holm. Hans ironiske Smil forsvinder.

Der kommer en pludselig Alvor over ham. Man ligefrem kan se i
hans Ansigt, at han tager en Beslutning.

Tekst: Vent et Øjeblik, Grethe. Jeg vil tale med dig.

113. Ved Døren. Begge vender sig forbavsede. Den Stemme
har ingen af dem før hørt. Grethe gaar forbi Lorens, som gaar
op og lukker Døren.

114. Nærbillede af Holm. Han ser bestemt paa hende, da hun
kommer ind i Billedet til ham. Hun retter sig op, ser saa
trodsigt paa ham.

Tekst: Hvad er det for en Tone, du behager at tale til
mig i?

Han smiler, drager hende ind til sig. Hun gør Modstand, men
han holder fast.

Tekst: Slip mig.

Han ryster paa Hovedet.

Tekst: Ikke endnu, lille Grethe, ikke endnu, - men
naaske snart.

Hun ser pludselig^{op} paa ham, og der kommer Angst i hendes Øjne.
Hun gaar lidt fra ham.

115. Nærbillede af hende. Tekst: Holder du - af en anden.

116. Nærbillede af ham. Dybt alvorlig nikker han.

Tekst: Ja, jeg gaar og drømmer om en anden.

117 Nærbillede af hende. Hun staar og stirrer paa ham,
saa vælger Taarerne op i hendes Øjne. Hun gaar ind mod ham.

118. Nærbillede af den begge. Hun vil sige noget til ham, men kan ikke. Hun gaar ud af Billedet.

119. Kahytten. Holm ser efter hende med oprigtig Sorg. Saa gaar han over til Bordet og begynder at spise. Han ringer.

120. Lukafet. Jakob sidder stadig og skovler i sig. Han ser op til Ringeapparatet, styrter op. (Med mindre der er en Dør mellem Lukafet og Kahytten, med mellemliggende Køkken, hvilket undertiden findes i større Kuttere)

121. Kahytten. Jakob kommer. Holm spørger.

Tekst: Hvis du har et Sæt renvasket Tøj on Bord, saa lad mig laane det.

Jakob stirrer paa ham lidt, forsvinder saa.

122. Dækket. Lorens og Grethe sætter sig tause ved Siden af hinanden. De taler hviskende sammen, saa rejser Lorens sig og gaar agterud.

123. Ved Roret. Lorens kommer hen til Theodor.

Tekst: Vil De være saa elskværdig at sige mig, hvor vi sejler hen?

Theodor spytter til Læ.

Tekst: Vi skal til Frærishavn og hente en Laning Røspætter.

Lorens ser fortvivlet paa ham. Forsvinder.

124. Dækket. Lorens kommer og sætter sig. Hun ser spørgende paa ham. Han siger med frembrydende Graad.

Tekst: Vi skal til Frederikshavn og hente Rødspætter, - og jeg skulde have været paa Forlaget i Morgen og haft Forskud. Jeg e j e r ikke en Øre.

Han stirrer mærkt frem for sig.

125. Nærbillede af : hende. Efter et dybt Harmonikasuk,

Tekst: Jeg skulde aldrig have forladt Balletten.

Aftoning.

126. Kahytten. Holm sidder og spiser. Jakob kommer med et Sæt nystreget Matrostøj over Armen. Holm ser paa det, nikker

og siger, at han skal lægge det ind i Skabet. Dette sker. Døren låses, og Holm faar Nøglen. Han rejser sig.

127. Dækket. De to sidder og fryser. Hun kryber ind til haif. Nu og da skotter de til Kahytsnedgangen. Saa viser Holm sig. Han gaar agterud. De to ser paa hinanden, rejser sig og gaar hurtigt ned i Kahytten.

128. Ved Roret. Holm kommer og overtager det, Theodor gaar forud. Da han er borte, bøjer Holm sig ned og løfter Dækket. Han ser sig om, gør Roret fast og bøjer sig.

129. Tekst: Det var Bundventilen, der interesserede ham. Kutterens Bund. Man ser en Metalventil, som er skruet fast. Holms Haand sætter en Nøgle paa den.

130. Ved Roret. Holm dukker op. Lægger Dækket til Rette. Der er en kold Bestenhed i hans Ansigt. Han ser agterud.

131. Hækjollen, som er paa Slab, vipper i Belgorne.

132. Ved Roret. Holm strækker sig frem og løsner Fortøjningslinen, slipper, ser agterud.

133. Hækjollen. Driver af og forsvinder. Aftoning.

134. Optoning. Tekst: Et Par Timer senere fandt Aflesing^{n/} Sted.

Ved Roret. Det er Aften. Kompaslanterne lyser. Theodor kommer og tager Roret. Holm gaar.

135. Forskibet. Holm kommer, bøjer sig og kigger ned i Lukafot.

136. Lukafot. (Set fra oven) Lorens ligger paa en af Sofaerne med Tæpper over sig og sover blideligt. I Køjen over ham ligger Jakob og snorker.

137. Forskibet. Holm gaar tilbage og forsvinder ned i Kahytten.

138. Kahytten. Holm kommer. Grethe ligger og sover i en af Køjerne. Hun er fuldt pakklaedt og har kun et Tæppe over sig. Holm gaar hen til Køjen.

139. Nærbillede af Køjen. Hun ligger og sover med et dybt Aandedrag. Der er Taarer paa hendes Kinder.

140. Nærbillede af Holm. Han staar i Lyset fra Kahyttens Lamper, dybt hensunken i Synet af sin lille Barneustru. Der er Æmhed og Sorg i hans Øjne.

Tekst: Hvor gerne kyssede han ikke hendes Taarer bort, - men hvis han fulgte sin Trang.....

Hans Ansigt faar et haardt, beslutsomt Udtryk. Han drejer sig om, gaar ud af Billedet.

141. Kahytten. Han gaar lydløst hen til Skabet, aabner det, tager Matrostøjet frem, tager en Riffel og Ammunition og gaar stille. Aftoning.

142. Optoning. Tekst: ...og ved Firetiden, da han atter sad ved Roret, løb Kutteren paa Grund ved en lille øde Ø vest for Sjællands Rev.

Kutteren standser pludselig blødt sin Fart, duver forover og retter sig.

143. Ved Roret. Holm sniler med sammenbidte Tænder. Han læfter Dørket.

144. Skibets Bund. Hans Haand ses dreje Bundventilen et Par Gange rundt ved Hjælp af Nøglen, Proppen springer af, og Vandet styrter ind i en Straale.

145. Ved Roret. Han lægger Dørket paa, sætter sig paa Bænken. Da lader han sin Haand glide hen over Listen paa Dækket, hans Ansigt bliver venodigt.

Tekst: Tilgiv mig, gamle, trofaste Skude, det er ikke fint dette her. Men der er ingen Vej udenom.

Aftoning.

146. Optoning. Tekst: Det varede ikke mange Minutter, før Vandet stod over Gulvet i Kahytten, og Kutteren begyndte at krænge over.

Kutteren. Den krænger ret stærkt over. Holm gaar forud og purrer Mandskabet.

147. Lukafet, set fra oven. Holm raaber ned,

Tekst: Vi synker.

Lorens farer skrigende op og styrter op ad Trappen. Theodor og Jakob efter.

148. Dækket. Holm løber til Kahytten, forsvinder.

149. Kahytten. Gulvet skraaner ret stærkt. De løse Møbler kurer ned i Lø, hvor Vandet staar højt. Mindre Ting flyder rundt. Grethe vaagner, idet hun triller ud af Køjen og kurer ned i Vandet. Hun skriger. Holm kommer i det samme ind. Han griber hende og bærer hende til Trappen. Skibet krænger mere og mere.

150. Dækket. Theodor, Jakob, og Lorens staar paa den Ræling, som er over Vandet, da Holm kommer ned Grethe. Han kæmper sig op til Rælingen. Theodor faar fat i hende. Lorens har travlt med at binde Redningsbøje om sig. Skibet gaar ned.

Slut paa 3^{die} Akt.

de
4-- Akt.

151. I Vandet. De Skibbrudne svømmer indad. Holm halvt bærer, halvt bugserer Grethe. Jakob og Theodor henholdsvis haler i og skubber paa Lorens, der med sit Svømmebælte flyder paa Vandet som en Fedtdraabe paa en Suppe. Theodor giver ham nu og da nogle slemme Knubs bagi. I Baggrunden ses Kutterens ene Røling og Riggen. Masten stikker skraat op.

152. Tekst: Og saa naaede man ind mod Land.

Stranden. Holm faar fast Bund under Fødderne og bærer Grethe paa sine Arme. Efter han kommer Digteren og Theodor og Jakob. De vader i Land. Digteren med store fortvivlede Armbælgelser. Han tager sig til Hovedet og udstøder vilde Skrig.

153. Stranden. De Skibbrudne kommer. Holm sætter Grethe fra sig, hun vakler paa Benene, ser hjælpeløst paa Holm, genfinder sin gamle Vrede, ser sig om efter Lorens, der staar med Redningsbæltet om sig, i Kjole. Hun styrter hen til ham. Holms Ansigt ser ikke behageligt ud, men han behersker sig, begynder at gaa ind paa Øen. Theodor og Jakob gaar efter, og de to ved ikke noget bedre end at følge.

154. Tekst: Det var et mærkeligt Held, der ledede Holms Skridt mod den lille Øs eneste Hytte.

Pilekrat (eller lignende lav Bevoksning) I Baggrunden ses en lille Jagthytte. De vaade Mennesker vandrer mod Hytten, der ligger i den opgaende Sols første Straaler.

155. Ved Hytten. Holm kommer først, aabner Døren og gaar ind.

156. I Hytten. Holm kommer ind. Lidt efter de andre. Grethe er segnefærdig. Hun synker om paa et af de to Lejer, som findes. Lorens segner ned paa det andet, men Holm hanker op i ham.

Tekst: De bedes venligst forlade Lokalet uden at vække Opsigt. Min Kone skal have sit vaade Tøj af.

Lorens protesterer, men han maa ud. De andre gaar ogsaa. Holm gaar hen til Lejet, hvor Grethe ligger.

157. Nærbillede ved Lejet. Han bøjer sig over hende.

Tekst: Tag nu dit vaade Tøj af, lille Grethemor, og pak dig ind i Tapperne.

Hun ser paa ham med et døende Blik. Han rejser hende op, og knapper hende op i Ryggen. Hun lader ham villieløst gøre, hvad han vil.

158. I Pilekrattet. Theodor, Jakob og Lorens. Lorens er fortvivlet.

Tekst: Hvor skal jeg faa et Værelse?

Theodor ser sig om.

Tekst: Hotellerne er optaget, ser det ud til. Der er vist kun det ene med Dobbeltværelset, vi kommer fra.

Lorens tager sig til Panden og sætter sig. Theodor og Jakob gaar mod Stranden.

159. Ved Stranden. Theodor og Jakob kommer. Theodor begynder at klæde sig af. Jakob ser paa ham.

Tekst: Ska do svømme hjem?

Theodor skænker ham ikke en Tanke, fortsætter med sin Afklædning.

Tekst: Ta dit Tøj af og læg det til Tørring. Og saa saa det i Land, som der driver ind. Jeg skal ud og hente noget.

Jakob lystrer.

160. Ved Hytten. Holm staar ved Døren, der er paa Klem. Nu og da rækkes et Klædningsstykke ud, han lægger det omhyggeligt paa Armen. Til sidst kommer Strømper og Sko, der kysser han og gaar saa. Døren lukkes indefra.

161. I Hytten. Ved Lejet. Grethe pakker sig ind. Rejser sig op, ser sig omkring. Gyser.

Tekst: Gud give, jeg a l d r i g havde forladt Balletten.

Saa lægger hun sig.

162. I Filekrattet. Holm kommer, hænger Tøjet til Tørring paa Buskene. Han opdager Lorens, som stadig sidder med Redningsbæltet om sig og ser haabløs ud.

Tekst: De skulde se at faa det Tøj af.

Lorens ser grædefærdig paa ham.

Tekst: Hvad skal jeg saa gaa i saalænge.

Holm hænger stadig op. Han vender sig,

Tekst: I Vandet for Eksempel.

Holm gaar ned til Stranden.

163. Ved Stranden. Jakob gaar ved Strandkanten i Underbukser og ellers ingenting og haler drivende Gods i Land. Liggestolen, og hvad vi ellers har set paa Dækket, er bragt paa det tørre. Holm snider Jakke og Vest og Manchetskjorte og breder det ud. Saa ser han ud over Vandet.

164. Ved Vraget. Tekst: Ved at se Bylten, som hang i Riggeren, begyndte Theodor at gøre sig mærkelige Tanker om Forliset.

Han løsner den Strikke, Bylten hænger i, og begiver sig paa Vej til Land. Svømmende med den ene Arm strakt opad.

165. Tekst: Santⁱdig skred den blufærdige til sit Værk.

Strand med lidt Bevoksning. Lorens er nøgen, men har hejst Redningsbæltet saa langt ned, at det virker som et Slags Skørt. Han breder omhyggeligt Kjolesættet ud og vandrer saa ud i Vandet, hvor han sætter sig ned Haand under Kind.

166. Stranden. Theodor kommer ind med Bylten. Den aabnes og viser sig at indeholde Jakobs pæne Tøj og en Del Patroner. Jakob bliver henrykt og vil have fat i Tøjet, men Holm slaar hans Fingre væk.

Tekst: Tror du, at du skal gaa i Galla her. Er du gal, Dreng.

Jakob ser efter ham, da han gaar med Tøjet; han er lidt lang i Ansigtet.

167. Pilekrattet. Holm kommer gaaende op mod Hytten med Tøjet. Han ser paa Grethes Tøj i Forbigaaende.

Tekst: Blot det ikke blaser væk. Det vilde være forfærdelig kedeligt.

Han gaar videre.

168. Ved Hytten. Han banker paa, aabner Døren, gaar ind.

169. I Hytten. Han kommer hen til Lejet, hvor Grethe ligger vaagen. Han viser hende Tøjet,

Tekst: Her er noget tørt Tøj. Det hang i Rigningen. Det er Jakobs.

Hun ser tindrende rasende paa ham.

Tekst: Gaa.

Han lægger stilfærdigt Tøjet og gaar.

170. Uden for Hytten. Han kommer ud, lukker Døren efter sig. I det samme aabnes den paa Klem, og Jakobs Tøj kastes ud. Døren knaldes i igen. Han smiler hovedrystende. Hænger Tøjet op paa et Søm ved Døren og gaar. Aftoning.

171. Tekst: De næste Par Timer gik med fortsat Redning af, hvad man kunde faa fat paa i Kutteren, og da man vendte tilbage til Hytten med Godset....

Pilekrattet. De tre kommer bærende paa de mærkeligste Ting. Holm har sin Riffel over Skulderen. Oppe ved Hytten ses Grethe i Jakobs Tøj. Hun staar opad Væggen og ser trodsig ud. Men der er dog Antydning af Humor hos hende.

172. Ved Hytten. Hun staar i Matrostøjet og ser henrivende ud i sin Trods og Undseelse. Det er en svær Situation for hende. De andre kommer og standser. Holm gaar smilende hen til hende. Hun trækker Øjenbrynene sammen.

Tekst: Hvor er Lorens?

Holm ser sig om, tager en vaad Kikkert frem af Bukselommen,

tørrer Linserne af og ser ud mod Søen. Medens han ser, siger han,

Tekst: Han sidder ude i Vandet. Jeg tror, han sidder og digter.

Hun forstaar det ikke, faar Kikkerten.

173. Kikkertbillede. Lorens sidder i Vandet til midt paa Brystet og kæmper med Svømmebæltet, som ustandseligt vil opad. Der er dyb Melankoli i hans Øjne. Han ryster fortvivlet paa Hovedet.

174. Nærbillede af Grethe og Holm. Hun giver ham med en døende Bevægelse Kikkerten uden at se paa ham.

Tekst: Han er det fineste, sjælfuldeste Menneske, jeg har truffet i mit Liv.

Hun ser lange smerteligt ud for sig, drejer saa Blikket mod Holm. Det flammer.

Tekst: Hvorfor vil du dræbe ham?

Holm ser alvorlig forbavset ud, saa drejer han Hovedet.

Tekst: Lok ham i Land, Theodor.

175. Nærbillede af Theodor og Jakob, som staar i nogen Afstand. Theodor ser et Øjeblik lidt desorienteret ud, fatter saa, nikker og gaar. Aftoning.

176. Optoning. Tekst: Og Solen sank i Hav - den første Dag - og Mørket lagde sig over Djæveløen og dens faa Indbyggere.

Øen, eller en Del af Øen i Silhouet. Et Baal flammer et Steds mellem Krat og Buske, og Lyset fra Hyttens Vindue ses.

177. I Hytten. Der er Baal i Pejlsen (Hvis det kan forsvares) Og en Lampe brænder. Grethe sidder med Hovedet støttet i sine Hænder paa Kanten af sit Leje. Holm sidder med en kold Pibe i Munden og tørrer Shagtabak i et Stykke Papir over Ilden.

178. Nærbillede af Grethe. Hun ser trøstesløs frem for sig.

Tekst: Kan du ikke forstaa, at vi to passer ikke sammen.

179. Nærbillede af Holm ved Ilden. Han drejer Hovedet, ser længe paa hende uden at reagere.

180. Nærbillede af Grethe.

Tekst: Jeg skulde være gift med en Digter - og du skulde være gift med en Kone, som ryger Shagpipe.

181. Nærbillede af Holm. Han sidder og stopper Piben, vender sig, alvorligt og inderligt siger han,

Tekst: Saa maa jeg enten lære at digte, - eller ogsaa maa du lære at ryge Shagpipe.

Han tænder, rejser sig.

182. Nærbillede af Grethe. Hun ser opgivende paa ham, saa kaster hun sig tilbage paa Lejet i Hulken. Han kommer ind i Billedet, bøjer sig over hende. Hun spjætter med Arne og Ben, da han vil røre hende. Han taler strengt til hende, men hun farer op. Med Taarer i Øjnene og ude af sig selv river hun i Matrosblusen.

Tekst: Det vover du at byde mig, at jeg skal gaa i saadan noget Tøj. Man skulde tro, jeg optraadte i Balletten: "Fjernt fra Danmark".

Hun kaster sig ned i Hulken. Han smiler sørgmodigt, gaar langsomt.

183. Tekst: Samtidig handlede en Mand efter Ordre.

Pilekrattet. Sommernatsstemning. Theodor samler Grethes Tøj sammen. Han ser med en vis Kælenskab paa Undertøjet. Strømperne lader han hænge. Han gaar mod Stranden.

184. Ved Stranden. Han kommer, kaster Stykke for Stykke ud. Det kniber svært for ham at smide det sidste ud, en Kombination, men han gør det. Bliver staaende lidt, gaar saa ud og redder den igen. Vandrer op mod Land.

185. Pilekrattet. Han kommer. Hænger Kombinationen op ved Siden af Strømperne og gaar videre op mod Land.

186. Tekst: Kutterens Storsejl var blevet et udmærket Tolt.

Ved Udkanten af Krattet. Storbommen er ophængt enten mellem to Træer eller paa nogle Stivere. Den ligger vandret og bærer Storsejlet, som er trukket ud, saaledes at det danner et Telt. Foran det brænder et Baal. Theodor kommer, kaster nogle Grene paa Baalet og gaar ind i Teltet.

187. I Teltet. Belyst af Baalet ser man Jakob og Lorens ligge i Søvn. En Del Græs er samlet sammen og danner Lejerne. Theodor kommer. Idet han vil lægge sig, vaagner Lorens. Han rejser sig halvt. Kjolesættet er fuld af Græsstraa og alskens Mærkværdigheder.

Tekst: Undskyld, men De har vel ikke en Blyant og et Stykke Papir, linieret?

Theodor staar lidt, saa siger han alvorligt,

Tekst: Der bor en Boghandler hanne paa Hjørnet.

Han lægger sig. Lorens bliver siddende.

188. Nærbillede af Lorens. Han ser pludselig stift ned i Græsset, drejer Hovedet.

Tekst: Der er vel ingen Hugorme her.

189. Nærbillede af Theodor. Han drejer sig,

Tekst: Masser.

Saa lægger han sig til at sove.

190. Nærbillede af Lorens. Han ser dødsangst omkring sig. Bliver siddende. Aftoning.

Tekst: Natten lagde sit bløde Tæppe over den lille øde Ø - over Menneskene i Hytten og under Storsejlet, - og den næste Dag brød frem.

191. Solopgang. Optoning. Afstandsbillede. En svag Røg=søjle fra Baalet ved Teltet stiger til Vejrs. Aftoning.

192. Optoning. Pilekrattet. Holm kommer gaaende med sin Riffel paa Skulderen. Han standser ved Busken, hvor Grethes Tøj hænger. Han lader Haanden glide hen over det, varligt og kærligt, ser sig rundt for at opdage det øvrige, smiler og gaar videre.

193. Ved en Kilde. Holm kommer. Smider sig ned og drikker af det klare Vand, rejser sig, men bliver siddende, ser sig rundt i den friske Natur, han favner det hele med sine aabne Arme.

Tekst: Livet er, Gud hjælpe mig, værd at leve, - hvis man gider leve det rigtigt.

Han smiler rigtig lykkeligt, men saa bliver han gradvis alvorlig. Aftoning.

194. I Hytten. Grethe vaagner, ser sig et Øjeblik forundret om, husker saa, hvor hun er. Et ærgerligt og fornærmet Udtryk viser sig paa hendes Ansigt. Hun kaster Tæppet og rejser sig. Hun er stadig i Matrosdragten. Hun ser paa Holms tomme Leje og bliver eftertænkksom, gaar hen og aabner Døren paa Klen. Solen staar hende ind i Ansigtet.

195. Nærbillede af Grethe. Hun aander dybt.

Tekst: Morgenens Fred, Sollyset, Stilheden, - alt virkede saa underligt paa Grethe og stemte hendes Sind.

Hun slaar Døren op paa vid Gab og føler Trang til at favne det hele, men gør det dog ikke.

Tekst: Saa kom Hun pludselig i Tanker om, at hun jo var fornærmet blodigt.

Hendes Ansigt lukker sig sammen, hun gaar ud.

196. Uden for Hytten. Hun ser sig om, opdager Theodor og Jakob, som kommer slæbende med Liggestolen og ~~Hænderne~~ Hænderne, der nu er tørre. De arrangerer med travle Hænder. Hun gaar hen til dem med Dronningenine.

197. Nærbillede af de tre. Theodor og Jakob hilser ærbødig.

Tekst: Morgenfrue.

Hun ser igennem dem.

Tekst: Kan jeg faa noget Vand og et Stykke Sæbe.

Theodor klør sig i Nakken. Det er en meget vanskelig Situation for ham.

Tekst: Sæbe kniver det med, men Vand er der nok a.
Kattegat er pladrende fuld i Da.

Hendes Øjne lyner. Theodor giver Jakob en Ordre, han styrter af, og Theodor trækker sig tilbage. Hun smider sig paa Liggestolen.

198. I Teltet. Udenfor ses Baalet, som ryger stærkt. Der er lige lagt Grene paa. Inde i Halmen eller Høet rejser Lorens sig hostende. Han ser fuldstændig nedskaaret ud. Uden at pille et eneste Straa af sig gaar han ud af Teltet med et sløvt, ligegyldigt Blik.

199. Ved Liggestolen. Hun ligger og stirrer opad i den stigende Sol. Lorens kommer, hilser. Hun nikker til ham, ser lidt paa ham, hendes Ansigt forandres efterhaanden og bliver temmelig haanligt.

Tekst: Du ser fuldstændig idiotisk ud i det Tøj.

Han ser ned ad sig, nikker fortvivlet.

200. Tekst: Samtidig var en Herre ude at lede efter
Frokost.....

Holm kommer snigende gennem et noselignende Distrikt. Han er klar med Bøssen, standser, lægger an og fyrer.

201. Ved Liggestolen. Grethe farer op, stirrer forvildet paa Lorens, som ryster over hele Kroppen. Saa styrter hun ud af Billedet. Han ser efter hende.

Tekst: Hun elsker ham. - Saa kan jeg lige saa godt begynde at dø.

Han strækker Armene mod Himlen og bedækker sine Øjne med sine Hænder, gaar ned mod Teltet.

202. Pilekrattet. Jakob kommer styrtende med en Pøs Vand, der skvalper over. Han standser, da han ser Grethes Kombiantion og hendes Strømper hænge paa Busken. Han river det til sig og

løber videre.

203. Mose. (Som 200) Grethe kommer løbende. Pludselig rejser Holm sig op foran hende med Ryggen til hende. Han løfter en Hare op. Hun tager sig til Hjertet.

Tekst: Charles.

204. Nærbillede af de to. Han vender sig, ser forbavset paa hende, saa bryder et Smil frem.

Tekst: Hvad er der i Vejen, lille Grethe.

Hun stivner. Han lægger varligt sin Arm on hendes Skulder.

Tekst: Kom med, saa skal jeg vise dig en Kilde, jeg har fundet.

Hun ser ubeslutsomt paa ham, følger med.

205. Ved Liggestolen. Jakob kommer forpustet løbende.

Han sætter Pøsen, vil anbringe Tøjet paa Liggestolen, vælter Pøsen, smider den rasende væk. Han staar lidt, tvivlraadig.

Saa breder han hendes Kombination ud paa Liggestolen. Strømperne lægger han nedenfor, saa at de danner en Fortsættelse.

Medens han interesseret arbejder med dette, kommer Theodor med nogle Ting fra Kutteren. Han skyder Jakob til Side.

Tekst: Er du tosset. Fruen er jo ved Balletten.

Han lader Strømperne spjætte. Aftoning.

206. Optoning. Tekst: Charles Holm og hans Hustru havde inidlertid fundet K i l d e n .

Ved Kilden. De staar ved det spejlblanke Væld, tæt ind til hinanden.

207. Spejlbillede. Han drager hende ind til sig. Ser i hendes Øjne. Han kysser hende.

Slut paa 4de Akt.

te
5-- Akt.

208. Optoning. Tekst: Da Formiddagens Observationer havde givet det triste Resultat, at den lille Ø laa ganske isoleret i over to Mils Afstand fra Sejlruterne, naatte man fra Kutteren redde, hvad reddes kunde, inden en eventuel Storm slog Vraget i Stykker.

Ved Kutteren. Storsejlet og Storbommen er borte. Jakob sidder overskrævs paa den Røling, som er over Vandet. Han har en Snor i en lille primitiv Flaade lavet af Grene. Paa denne staar en Kaffekande, nogle Konservesdaaser m.m. Man ser Benene af Theodor stikke op over Vandet. Han viser sig, medbringende endnu en Konservesdaase og noget andet Pilleri. Det anbringes af Jakob paa Flaaden, og saa svermer de to indad med den. Aftoning.

209. Optoning. Tekst: Og ved Hytten skete der mærkelige Ting.

Lorens ligger i Liggestolen. Inde i Hytten skimtes en Kost i Bevægelse. Støv og Snavs ryger ud. Lidt efter ser man Holm komme frem med Kosten. Han fejer, saa en Sky staar om ham. Lorens hoster, drejer sig om.

210. I Hyttens Nærhed. Grethe staar og ser hen mod Støvskyerne, der vælter ud fra Hytten. Hun staar som et trodsigt lille Barn med Hænderne paa Ryggen og drejer den ene Fodspids i Sandet. Hun er i haard Kamp med sig selv. Udtrykket i hendes Ansigt skifter stadig. Snart vokser et lille Smil frem, som fortæller, at hun har overgivet sig, og snart bliver hun atter den forurettede, som "aldrig skulde have forladt Balletten". Men til sidst kapitulerer hun og gaar mod Hytten med langsomme Skridt. Hun standser, tænker sig om, gaar videre.

211. Tekst: Ikke havde lille Grethe drømt om, at den haardeste Kamp, hun skulde bestaa med sig selv i dette Jordeliv, - skulde dreje sig om en almindelig gammel, slidt Fejekost.

Ved Hytten. Rengøringen fortsættes. Hun kommer ind i Billedet.

Bliver staaende ved Døren. Ser ud for sig. Hendes Tanker illustreres gennem en ganske kort Vision. Aftoning.

212. Optoning. Scene. Projektørbelysning. Hun er i Balletkostume à la Bournonville. En Mængde Blomsterbuketter daler ned ved hendes Fødder. Hun bukker og takker, trækker sig tilbage. Aftoning.

213. Optoning. Nærbillede af hende. (Disse Visioner paa sort Baggrund) Hun har Forklæde paa og Tørklæde om Haaret. Hun ~~maser med en Kost~~. Snavset ryger i fantastiske Skyer om hende, der er noget vildt og sammenbidt over hende. Aftoning.

214. Optoning. Nærbillede af Grethe ved Døren. Hun smiler svagt. Skotter til Døren. Kan ikke rigtig bekvemne sig. Ser meget tankefuld ud.

215. Liggestolen. Lorens rejser sig hostende. Han faar Øje paa Grethe. Rejser sig begejstret.

216. Ved Døren. Lorens kommer. Han standser ved hende, saa at han staar ud for Døren. Med himmelvendte Øjne siger han.

Tekst: Grethe. Jeg har faaet en Idé til et Digt.
Snavsets Symfoni. Snavsets Klagesang.

Hun ser paa ham. I det samme kommer et Tæppe rygende ud gennem Døren, rammer ham. Han sætter sig paa Halen. Hun ler.

Tekst: Det har jeg ogsaa.

Hun løber ind gennem Døren.

217. I Hytten. Holm staar med Ryggen til, da hun kommer. Han tørrer Sveden af sig. Hun gaar stille hen til ham, tager lempeligt Kosten fra ham.

218. Nærbillede af de to. Han ser paa hende med en saa straalende, langsomt voksende Glæde, at hun slaar Øjnene ned. Han tager hende ind til sig, med det første Resultat at han faar Kosteskiftet i Ansigtet, og med det næste at han faar et dvæ-

lende Kys, hvorpaa hun giver sig til at hulke. Han er meget nær ved det selv, men han kysser hendes Taarer bort.

Tekst: Lille, kære, gode Grethemor.

Hun hæver sit Ansigt imod ham, slaar Armene om hans Hals.

Tekst: Jeg skal nok være en sød og god lille Kone for dig.

219. Uden for Hytten. Lorens rejser sig, kiger ind.

220. Nærbillede ved Døren. Hans Ansigt udviser den største Forbavselse.

214. Nærbillede af de to. Efter et sidste Kys vender hun sig undseligt fra ham, faar Øje paa Lorens, smiler gennem Taarer, vender sig atter til Charles.

Tekst: Jeg skal nok tage mig af Huset, hvis du vil gaa dig en Tur - og tage Lorens med. Jeg kan ikke holde her ud mere.

Charles nikker og smiler. Gaar mod Døren.

222. Ved Døren. Lorens ser ud, som om han havde mistet Forstanden. Charles kommer, tager om hans Skulder og fører ham med sig ud. Hun gaar efter og ser ud. Saa gaar hun i Gang med Fejningen. Aftoning.

223. Optoning.

Tekst: Og et Par Timer efter.....

Foran Teltet. Over Baalet hænger en dampende Kedel. Jakob, Theodor, Charles og Grethe sidder lejrede om det. En Konservesdaase, der damper, cirkulerer, og der øses ud paa Tallerknerne. Der er Humør over det hele, og Grethe er forvandlet. Theodor ser i Smug beundrende paa hende. Hun rejser sig og ser i Gryden.

Tekst: Vi skal have mere Vand, Jakob.

Jakob springer adræt op og forsvinder i Løb med sin Pøs.

224. Ved Kilden. Lorens ligger paa Maven med et Stykke Papir foran sig. Han græder ned i Kilden, tager Papiret op. Det vises.

Tekst: Poesiens Død. Hun var mit Liv, min Drøm, min Atmosfære. - Hun var et Lam blandt Livets Ulve. - Og nu hun fejer Gulve. Jeg fatter ej.....

Han lægger Papiret fra sig og græder højt. Jakob kommer, staar og ser lidt paa ham.

Tekst: La nu vær og lig og grød ned i Vandet. Det er det eneste ferske Vand, vi har.

Lorens vender sig, rejser sig og gaar med sit Manuskript. Jakob ser efter ham, dypper sin Pøs. Kaster den første Pøsfuld bort, tager en anden og gaar. Aftoning.

225. Optoning. Tekst: Omtrent saaledes forløb 8 Dage - som ganske og aldeles forvandlede Grethe.

Ved Baalet. Der er bygget et interimistisk Bord af en Plade fra Kutteren, som hviler paa fire Grene. Hun tumler med Gryder og Tallerkener. Hun er bleven frisk og solbrændt. Hun fløjter som en Gadedreng.

226. Tekst: De øvrige var ovre paa den anden Side af Øen for at samle Brønde.

Lav Skovbevoksning. De tre er i fuld Aktivitet. Lorens ser sørgmodig til.

227. Ved Baalet. Hun vender sig tilfældigt og ser ud over Vandet. Skygger overrasket ned Haanden for Øjnene.

228. Søen. En stor, elegant Kutter eller Dampyacht støvner ind mod Øen og kaster Anker, svajer.

229. Nærbillede af Grethe.

Tekst: I samme nu hun saa Yachten kaste Anker, slog den uhyggelige Tanke ned i Grethe, at Forliset havde været arrangeret, at hele Eventyret var et "Nummer", Charles havde lavet for at "tænne" hende.

Det trækker op i hendes Ansigt. Hun lægger stille den Gryde fra sig, hun har staaet og rensset. Tørrer Hænderne og gaar ned mod Stranden.

230. Skovbevoksningen. Holm ser paa sit Ur.

231. Nærbillede af ham. Tekst: I Dag, da han ventede Kutteren, vilde han bekende det hele for hende, og han var nervøs.

Han staar lidt, siger en Besked til Theodor og gaar langsomt. Theodor ser grundende efter han. Fortsætter.

232. Ved Stranden. Grethe gaar ned mod Stranden. En Jolle, som er kommet ude fra Kutteren, løber ind roet af en Matros, og Grøn gaar i Land. Grethe standser, vender sig.

Tekst: Og da hun saa Grøn dukke op i Robinsonøden, var hun ikke i Tvivl om noget.

Hun bliver staaende.

233. Nærbillede af hende. Hun vender Ryggen til Stranden, og hendes Bryst bevæger sig heftigt. Grøn gaar langsomme og langsomme, han er ikke begejstret for Situationen. Da hun hører hans Skridt, smiler hun og drejer sig halvt imod han. Han smiler lidt forfjamsket og ved ikke rigtig, hvad han skal sige. Hun staar og nyder han.

Tekst: Min Mand har fortalt mig det hele.

Han sender lettet, saa siger han,

Tekst: Har han ogsaa fortalt, at det var min Idé?

Hun nikker. De staar lidt, saa siger han,

Tekst: Det klar Dem forbandet godt, det Tøj.

Evadatteren i hende gør denne Gang hendes Smil ægte. Han ser beundrende paa hende.

Tekst: Jeg har forresten noget Tøj til Dem ude om Bord - i Deres Mand's nye Kutter.

Hun ser overrasket paa han, tænker sig om, tager saa hans Arm og trækker ham ned ned mod Stranden.

234. Tekst: Grethe havde faaet en djævelsk Idé, en ondskabsfuld Hævn.

Ved Stranden. Hun standser ved Jollen, hvor Matrosen venter.

Klynger sig ind til Grøn og siger indsmigrende,

Tekst: Jeg tager ud til Yachten og klæder mig om - og saa sender jeg Jollen ind efter Dem og min Mand - og de andre.

Grøn synes, det er en storartet Idé. Han hjælper hende op, skyder Jollen ud, vinker til hende og gaar op mod Land.

235. Norbilledede af Grethe i Jollen. Hun sidder med sammenknebne Øjne og ser slet ikke behagelig ud.

236. Paa Land. Grøn vender sig, smiler.

Tekst: Hun er jo helt kureret.

Han ser lidt efter hende, vinker.

237. Jollen. Matrosen siger en Replik til hende. Hun vender sig og vinker med et rasende Ansigt.

238. Tekst: Da Grethe kom om Bord....

Dækket. Hun entrer. Besætningen, to Dæksfolk og en Maskinmester hilser lidt benovede. Hun ser bestemt paa dem.

Tekst: Vi sejler til København med det samme. Min Mand, Skibsreder Holm, og Grosserer Grøn bliver paa Øen i to Dage.

De ser paa hende, og de ser paa hinanden. Hun siger myndigt,

Tekst: Tag Ankeret med det samme.

De lystrer. Hun gaar ned i Kahytten.

239. Kahytten. Meget elegant. Hun gaar gennem en Dør ind i Sovekahytten.

240. Sovekahytten. I et aabent Skab hænger nogle pragtfulde Kjoler. Hun kommer. Hendes Øjne lyser.

lige
Tekst: Hun var allerede ved at tilgive han, men....

Hendes Ansigt faar det bestente Præg. Hun udvælger en Kjole.

Aftoning.

241. Optoning. Kutteren. Den svajer rundt, gaar frem med et skummende Køl vand.

242. Tekst: Et Møde.

Ved Hytten. Grøn sidder og venter, saa kommer Holm, lidt slukøret. Han stejler, da han ser Grøn. Saa ser han sig om, greben af en ond Anelse.

Tekst: Goddag. Hvor er min Kone.

Grøn svarer med et fiffigt Smil.

Tekst: Hun er ude i Yachten og klæde sig om. Om lidt kommer Jollen.

Holm styrter hen, hvor han har Udsigt over Søen, ser ud. Grøn efter.

243. Havet. Yachten forsvinder i det fjerne.

244. Nærbillede af de to. Holm drejer Hovedet, ser rasende paa Grøn.

Tekst: Din forbandede Idiot. Nu kan vi komme til at gaa og glo her i otte Dage til, hvis jeg kender hende rigtigt. For nu er hun bleven til et Mandfolk - næsten.

Grøn ser alt andet end begavet ud. Han svarer.

Tekst: Hun sagde, at du havde fortalt hende det hele, den Heks.

Holm stirrer paa ham, saa brister han i Latter, men pludselig bliver han alvorlig. Han vender Ryggen til Grøn og gaar langsomt bort. Grøn ser dumt efter ham.

245. Ved Kilden. Holm kommer langsomt gaaende. Han er meget alvorlig, standser.

Tekst: Har jeg tabt? Har jeg ødelagt det hele?

Han bliver staaende seende ned for sig.

246. Nærbillede af Grøn. Han river sig i Haaret, støtter sig opad Hyttens Væg.

Tekst: Sikken en Pokkers Tøs. - Gudskelov, at man ikke har giftet sig. - Sikke noget løgnagtigt Rak.

Aftoning.

247. Optoning. Tekst: "Den Pokkers Tøs" i forbedret Udgave. Kahytten. Hun kommer ind i et sødt Sejlsportskostume. Kasket paa Snur. Hun spejler sig lidt, gaar saa rundt og ser interesseret paa det hele. Kommer til et Skrivebord, som er bygget i et Hjørne, ser en Konvolut ligge med en Brevpresser over. Tager den. Den vises.

Tekst: Til Fru Grethe Holm.

Hun aabner overrasket Konvolutten, tager et Brev frem. Brevet vises.

Tekst: Kære Grethemor!

Efter at jeg har faaet din Tilgivelse, vil jeg gerne som Bøde forære dig dette lille Skib og den lille Ø, vi har tilbragt vore Hvedebrødsdage Nr. 2 paa. Jeg har købt den af Grøn, han er en gammel, god Dreng, og du skal give han et Kys. Han mener det saa godt.

248. Nærbillede af Grethe. Der stiger Taarer frem i hendes Øjne. Hun kysser Brevet, faar saa pludselig det Udtryk, Folk faar, som har sat sig paa en Stoppenaal, kaster Brevet og styrter ud.

249. Dakket. Hun fyger op til Rorgængerens.

250. Hos Rorgængerens. Hun kommer farende, river Roret bort fra ham, drejer i Rattet. Han ser idiotisk paa hende.

251. Kutteren. Den kurver rundt.

252. Hos Rorgængerens. Hun giver ham Rattet.

Tekst: Vi skal tilbage til Øen. - Jeg - har glemt noget.

Han bliver om muligt endnu mere Idiot. Nikker. Tager Roret.
Aftoning.

253. Ved Hytten. Optoning. Grøn og Holm sidder og glor. Theodor og Jakob kommer ned Brændebylter. Lorens bagerst med Hænderne i Lommen. Ludende. De ser, efterhaanden som de øjner Grøn, noget forbavsede, men samtidig lettede ud. De kigger ud over Søen. Holm siger,

Tekst: Det var altsaa den daarligste Idé, du har haft, Grøn. Du er en gammel Torsk.

Grøn nikker.

Tekst: Og Baaden er fuld af Whisky - og vi har ingenting.

Aftoning.

254. Optoning.

Tekst: Grethes næstsidste Indfald.

Sovekahytten. Hun klæder sig om. Tager Jakobs gamle Kluns paa igen.

Aftoning.

255. Optoning. Ved Hytten. Holm rejser sig, ser ud over. Studser.

Tekst : Hun kommer min Salighed igen.

Grøn farer op. Han griner oplivet. De styrter ned mod Stranden fulgt af de andre.

256. Ved Stranden. Selskabet kommer derned. Theodor og Jakob holder sig for sig selv, og Lorens er ganske Solo. (Mellen disse to Billeder maaske et Billede af Kutteren for fuld Fart mod Fotografen) Aftoning.

257. Optoning. Hendes sidste Idé. Jollen skurer mod Sandet, og hun gaar i Land i Drengestøjet. Grøn og Holm bliver staaende, usikre og forfjæskede. Hun selv er bevæget, men søger at skjule det. Hun gaar hen til dem.

258. Nærbillede af de to.

Tekst: Jeg kunde jo godt have sejlet til København og givet jer Karantane i 8 Dage, - men saa læste jeg, at jeg skulde give Grøn et Kys, - og det vil jeg saa gerne.

De to Mandfolk ser paa hinanden. Grøn tørrer sig forlegent over Skægget. Hun gaar tæt ind til han, ser paa ham med taareblandede Øjne.

Tekst: Og saa hviskede hun "Tak" - og saa....

Hun kysser ham let. Derefter gaar hun til Holm.

Tekst: Og saa synes jeg, at vi skulde blive her 8 Dage til.

Holm drager hende ind til sig.

259. Nærbillede af Lorens. Han ser ned Sorg paa Gruppen.

Tekst: Poesien er død.

Aftoning.

260. Nærb. af de tre. De hører hans Replik, smiler. - Grøn gaar ud af Billedet. Hen mod Lorens.

261. Nærbillede af Lorens og Grøn. Grøn siger smilende til Lorens,

Tekst: Det glæder mig, - saa kan vi maaske haabe paa, at De for Fremtiden vil tage Dem noget nyttigt til.

Lorens ser meget fornærmet paa ham.

262. Nærbillede af Grethe og Holm. Med et lidt angst Smil spørger hun,

Tekst: Hvem er den Kvinde, som du har drømt om.

Holm tager hende ind til sig og siger,

Tekst: Det er den lille Kvinde, som staar ved Siden af mig, - den nye Grethe.

Hun kysser ham.

S l u t .

Karlighedsøen

DET LYKKELIGE SKIBBRUD.

1860

Rulle Samler

Samler Nr.	Rulle Nr.	Scene Nr.	Titel Nr.	
<u>gylden 50</u>				
1)				1. Akt.
	1.	1X	12-3-4-4a 1. Akt.	Salon - Fjernb. - Frk.B. og T.
	1.	1.	X 8 2 4-5	- " - Nærb. - Frk.B. spiser Konfekt.
	1.	2.	6	- " - " - T. tænder Piben.
	1.	3.	7	- " - " - Frk.B. - Røgen generer hende.
	1.	4.	8	- " - " - T. med Piben.
	1.	5.	9	- " - " - Frk.B.
	1.	6.		- " - " - T. smiler.
	1.	7.		- " - " - de to. T. springer op - knæler for Frk.B.
	1.	8.	10-11	- " - " - Piben.
	1.	9.	12	- " - " - T. og Frk.B. - Frk.B. lægger Piben væk.
	1.	10.		
<u>gylden 57</u>				
2)				
	2.	11.	13	Salon - Malb. - kommer - taber Stokken.
	2.	12.		- " - Nærb. - Frk.B. hører ham.
	2.	13.		- " - Nærb. Malb.
	2.	14.		- " - Nærb. T. og B. ser hen.
	2.	15.	14	- " - " - Malb. hilser.
	2.	16.	15	- " - " - T. spydig.
	2.	17.		- " - " - Malb. studser.
	2.	18.		- " - " - Frk.B. gaar fra T.
	2.	19.		- " - " - Frk.B. hen til Malb.
	2.	20.	16-17	- " - Fjernb. - Frk.B. og Malb. hen til T. T. gaar.
	2.	21.	18	Herreværelse - T. ind - rasende.
	2.	22.		Salon - Malb. og Frk.B. sætter sig.
	2.	23.	19-20-21	- " - Nærb. - de to - M. leder efter Manuskrift.
		24.		Udgaar.
	2.	25.	22	Herreværelse - Nærb. T.
	2.	26.		Tegnestuen - H. til Telefonen.
	2.	27.		Herreværelse - T. tager Telefonen.
<u>gylden 51</u>				
3)				
	3.	28.		Tegnestuen - H. taler i Telefonen.
	3.	29.	23-24	Herrev. - T. lægger Telefonen.
	3.	30.	25	Tegnestue - H. gaar.
	3.	31.	27-27a-28-29	Herrev. - T. rejser sig og slaar Stolen i Gulvet. Ph.B. ind.
	3.	32.	30-31	- " - Nærb. T. og Ph.B.
	3.	33.		- " - Fjernb. - de to gaar hen.
	3.	34.	32	- " - Nærb. - Ph.B. gaar fra T.
	3.	35.		Salon - Nærb. Ph.B. ind.
	3.	36.	33-34-35-36-37	- " - Nærb. - Malb. deklamerer for Frk.B.
	3.	37.		- " - Nærb. - Ph.B. gaar.
<u>gylden 54</u>				
4)				
	4.	38.	38-39	Salon - Ph.B. hen til M. og Frk.B. - sætter sig.
	4.	39.	40	Herrev. - Nærb. - T. tænker.
5)	5.	40.		Frk.B. og T. paa Kutteren.
4)	6.	41.		Herrev. - Nærb. - T. tænker.
	6.	42.		- " - Fjernb. - Pigen ind med Sjus.
	6.	43.	41	Salon - Malb. tager Afsked med Frk.B. og Ph.B.
	6.	44.	42-43-46	- " - Nærb. Ph.B. tager Afsked med Frk.B.
	6.	45.	47-48	Herrev. - Ph.B. ind til T. - Ph.B. skænker Sjus.
6)				
	7.	46.		Salon - Fjernb. - Frk.B. tænker.
	7.	47.	49-50	- " - Nærb. - Frk.B. - "
	7.	48.	51	- " - T. spiller - Frk.B. danser.
	7.	49.		- " - Nærb. - Frk.B. spørger.
	7.	50.		- " - " - T. ved Flyglet noterer.

Samler Nr.	Rulle Nr.	Scene Nr.	Titel Nr.	
6)	7.	51.	52	Salon - Fjernb. - T. danser for Frk.B. - hun danser.
	7.	52.		-" - Nærb. T. og Frk.B. - Omfavnelser.
	7.	53.	53	-" - " - Frk. B.sukker.
	7.	54.	54	Herreværelse - T. og Ph.B. drikker.
7)	8.	55.	II	II. Akt.
	8.	56.	55	Kapsejlad.
	8.	57.	56	Fjernb. - Kutteren.
	8.	58.		Nærb. paa Dækket - Ph.B. T. og Frk.B.
	8.	59.		-" - Frk.B. i Stolen.
	8.	60.		-" - T. og Ph.B. ser i Kikkert.
	8.	61.	58	Kikkertb. Sejleren.
		62)		
		63)	Udgaar	
		64)		
		65)		
	8.	66.		Nærb. T. og Ph.B. - T. ser i Kikkert.
	8.	67.		Kikkertb. - Baaden med Malb.
	8.	68.	59.	Nærb. - T. og Ph.B. morer sig.
	8.	69		-" - Frk.B. bliver opmærksom.
	8.	70.		Nærb. - T. og Ph.B.
	8.	71.		Nærb. - Frk.B. tager Kikkerten.
	8.	72.		Kikkertb. - Baaden med Malb.
	8.	73.	60.	Nærb. - Frk.B. kalder.
	8.	74.		Nærb. - T. gaar fra Ph.B.
	8.	75.	61-62.	Fjernb. - T. hen til Frk.B. - hun spørger.
	8.	76.		-" - Baaden med Malb. hen. M. falder i Vandet.
	8.	77.		Nærb. - T. og Ph.B. gaar.
	8.	78.		Fjernb. - Malb. i Vandet.
	8.	79.	62a	Nærb. - om Bord - Schmidt kommer op.
	8.	80.		Fjernb. - Hans W. falder i.
8)	9.	81.	63	Dækket - Nærb. Frk.B. raaber.
	9.	82.		Nærb. M. og H.W. i Vandet.
	9.	83.		Dækket - T. og Ph.B.
	9.	84.		I Vandet - Malb. hilser - H.W. bjerger ham.
	9.	85.		Nærb. - Malb. hales op.
	9.	86.	64-65.	Nærb. - T. giver H.W. Penge, han gaar.
	9	87.	66	Nærb. - Malb. hilser paa Frk.B. gaar ned.
9)	10.	88.	67	Kahyt - T. ned med M., giver ham Kjolen
8)	11.	89.		Dækket - T. og Ph.B. ser i Kikkert
	11.	90.		Kikkertb. - Sejleren.
	11.	91.	68-69	Nærb. - T. og Ph.B.
	11.	92.		Fjernb. - T. taler til Frk.B. - kalder
	11.	93.		Nærb. Aage Sch. hører - gaar.
	11.	94.		Fjernb. - Aage Sch. faar Besked af T.
9)	12.	95.	70	Kahyt - Aage S. ned - henter Sjus. Malb. kaster Støvlen.
	12.	96.		-" - Nærb. Spejlet.
	12.	97.		-" - Fjernb. Malb. hen til Spejlet.
	12.	98.	71	-" - Nærb. Malb. ulykkelig.
10)	13.	99.	72-73	Dækket - Aage S. serverer Sjus.
9)	14.	100.	74-75	Folkelukaf. H.W. op.
10)	15.	101.		Dækket - Aage S. og H.W. op.
	15.	102.	- 103.	-" - De to lister forbi - Frk.B. rejser sig.
	15.	104.		-" - Nærb. de to ved Tøjet.
	15.	105.		-" - Frk. B. gaar fra Ph.B. og T.
	15.	106.		-" - " - B. forbi de to - gaar ned.
9)	16.	107.		Kahyt - Frk. B. ned til Malb.

Samler Nr.	Rulle Nr.	Scene Nr.	Titel Nr.	
10)	17	108		Dækket - Nærb. de to ved Tøjet.
9)	18	109	76-77	Kahyt - Frk.B. taler til Malb.
10)	19	110	78	Dækket - Nærb. Ph.B. og T.
	19	111	79	-"- - de to med Tøjet.
9)	20	112		Kahyt - Malb. og Frk.B. gaar.
10)	21	113		Dækket - de to dypper Tøjet. (Ph.B.ogT.)
	21	114		-"- - Nærb. Frk.B. og Malb ser.
	21	115	80	-"- - Fjernb. - Frk.B. hen til Aage S. - han taber HW.
	21	116	81	-"- - Nærb. - Frk.B. og Malb. hen til Ph.B. og T.
11)	22	117		H.W. svømmer hen - Aage S. rækker efter ham.
	22	118		Nærb. - Tøjet, der flyder.
	22	119		Nærb. - Aage S. hjælper HW op.
	22	120		-"- - Tøjet flyder.
	22	121	82	-"- - De to lister op.
12)	23	122	83	Dækket - Frk.B. og Malb. hos T.
	23	123		-"- - Nærb. Fødderne.
	23	124	84	-"- - Fjernb. - Frk.B. og Malb. gaar fra T. - T. giver Ordre.
11)	24	125	III	III. 3. Akt.
	24	126	85	Sejlene hejses.
13)	25	127	86-87	Kahyt - Frk.B. og Malb. taler sammen.
11)	26	128		Kutteren sejler.
13)	27	129	88	Kahyt - Frk.B. og Malb. taler sammen.
11)	28	130		Kutteren sejler.
13)	29	131		Kahyt - Frk.B. og Malb. Frk.B. rejser sig.
11)	30	132		Kutteren sejler.
13)	31	133	89	Kahyt - Malb. falder over mod Frk.B.
11)	32	134		Nærb. - T. ved Roret.
13)	33	135	90	Kahyt - Malb. og Frk.B. Frk.B. gaar op.
11)	34	136		Nærb. - Frk.B. op til T.
11)	34	137	91-92	-"- - Frk.B. og T.
11)	34	138	93-94-95	Fjernb. - Frk.B. gaar.
13)	35	139	96-97	Kahyt - Malb. og Frk.B. - Frk.B. er rasende.
14)	36	140	98	Folkelukaf - de to spiller Kort.
5)	37	141	99	Nærb. - T. ved Roret - kalder.
14)	38	142	100-101.	Folkelukaf - Aage S. op - HW. bytter Kortene.
5)	39	143	102-103-104	Nærb. - Aage S. afløser T. ved Roret.
14)	40	144	105	Kahyt - T. ned til Malb. og Frk.B.
	40	145		-"- - Nærb. - Spejlet.
	40	146	105a	Fjernb. - T. gaar hen til Frk.B.
	40	147	106-107-108	Nærb. - T. taler til Frk.B.
	40	148	109-110-111	Fjernb. - Frk.B. og Malb. vil gaa - T. kalder Frk.B. tilbage.
15)	41	149	112-113-114-115-116	Kahyt - Nærb. Frk.B. og T.
	41	150		-"- - Fjernb. - Frk. B. gaar.
	41	151		Folkelukaf - HW sætter sig til at sove.
	41	152		Kahyt - T. ringer.
	41	153		Folkelukaf.
16)	42	154		Dækket - HW trimler op
	42	155		-"- - HW springer ned.
15)	43	156	117	Kahyt - HW ned til T - faar Besked
16)	44	157	118	Dækket - HW op e Frk.B. og Malb. hen til Aage S.
	44	158	119-120	-"- - Nærb. Malb. spørger Aage S. - Frk.B. er ved at falde.
15)	45	159	121.	Nærb. - T. pakker Patroner i Klødet.
	45	160		Fjernb. - HW ned med Tøjet - T. gaar
16)	46	161		Dækket - T. op - Malb. og Frk.B gaar ned.
	46	162	122	Nærb. - T. undersøger Bundventilen.
	46	163		Dækket - T. ser efter Jollen.

Rulle Nr.	Samler Nr.	Scene Nr.	Titel Nr.	
16)	46	164		Nærb. Jollen.
	46	165		Dækket - T. løsner Jollen.
17)	47	166		IV 4. Akt.
18)	48	167	123.	Folkelukaf - Malb og HW sover.
	48	168-169	124.	Kahytten - T. ned ser paa Frk.B. - tager Tøjet - gaar.
17)	49	170	125	Kutteren sejler.
	49	171		Nærb. - T paa Dæk ved Ror.
	49	172	126.	Nærb. - T aabner Bundventilen.
	49	173		Dækket - T. gaar.
18)	50	174	127	Folkelukaf - Vandet strømmer ind - de tre farer op.
17)	51	175		Skibet vælter.
18)	52	176	128	Kahyt - Frk.B. raaber.
17)	53	177		Matroserne og Malb op paa Dækket.
18)	54	178		Kahyt - T. ned henter Frk.Bell.
19)	55	179		Paa Dækket - alle springer i Vandet.
	55	180	129	Frk.B. og T. svømmer.
	55	181	130-131.	HW og Malb. med Redningsbølterne.
	55	182		Frk.B. og T. svømmer.
	55	183		Alle svømmer mod Land.
	55	184		Nærb. Skibet.
	55	185		alle fire kommer i Land.
	55	186	132-133-134	Nærb. - Frk.B. skælder T. ud.
		187)		Udgaar.
		188)		
20)	56	189		Nærb. - Hytten.
	56	190		" - Frk.B. skælder T. ud.
	56	191		Fjernb. - T. bærer Frk. B. bort.
	56	192		Ved Hytten - T. bærer Frk.B. hen.
	56	193		" - " - Nærb. - T. sætter Frk.B.ned.
21)	57	194	135-136.	I Hytten - Frk.B. - T. og Malb ind. - T. viser M. ud.
20	58	195	137	Udenfor - Malb. smides ud - gaar med Ma- trosen.
21)	59	196	138	I Hytten - T. hen til Frk.B.
	59	197		" - " - Nærb. T. begynder at klæde hende af.
20)	60	198		Krattet de to bærer Malb hen.
	60	199		Uden for Hytten - T. modtager Tøjet
21)	61	200		I Hytten - Frk.B. lukker Døren.
21)	62	201		Uden for Hytten - T. gaar.
21)	63	201a		I Hytten - Frk.B. sætter sig.
20)	64	201b		Uden for Hytten - T. hænger Tøjet op.
22)	65	202	139	Ved Stranden - HW redder Parasollen. T. hen - giver Ordre.
	65	203		" - " - Fjernb. - T. "redder" Stolen.
21)	66	204	140	I Hytten - Nærb. - Frk. B.
22)	67	205		Ved Vraget - HW redder Bylten.
	67	206	141.	Ved Stranden - Malb. som Havfrue.
	67	207		" - " - Nærb. - Malb. som Havfrue
	67	208		" - " - HW ind med Bylten til T.
20)	68	209		Uden for Hytten - T. kommer med Bylten.
	68	210		" - " - Nærb. - T. ser.
	68	211		" - " - Tøjet, der hænger til Tørring.
	68	212		" - " - Nærb. - T. gaar.
	68	213		" - " - T. hen - banker paa.
21)	69	214		I Hytten - T. ind med Tøjet.
	69	215	142	" - " - Nærb. T. giver Frk.B. Tøjet - gaar.
20)	70	216		Uden for Hytten - T. gaar - standser.
21)	71	217		I Hytten - Frk.B. rejser sig - kaster Tøjet ud.
20)	72	218		Uden for Hytten - Tolnæs ser.

Rulle Nr.	Samler Nr.	Scene Nr.	Titel Nr.	
21)	73	219		I Hytten - Nærb. Frk.B.
20)	74	220		Uden for Hytten - T. tager Tøjet - gaar hen.
21)	75	221	143	I Hytten - T. ind til Frk.B. med Tøjet - gaar.
20)	76	222		Uden for Hytten - T. lukker Døren.
21)	77	223		I Hytten - Frk.B. med Tøjet - rej- ser sig.
20)	78	224		Uden for Hytten - Tøjet kastes ud - T. hænger det op. T. ta- ger i Døren.
21)	79	225		I Hytten - Nærb. Frk.B. ved Døren.
20)	80	226		Uden for Hytten - T. sætter sig.
23)	81	227		I Hytten - Nærb. Frk.B. ved Døren.
24)	82	228		Uden for Hytten - T. gaar til Side.
23)	83	229		I Hytten - Nærb. - Frk.B. lukker op
24)	84	230		Uden for Hytten - T. ser Frk.B. ta- ge Tøjet - gaar.
22)	85	231	144	Ved Vraget - Aage S. og HW redder Konserves.
		231a	144a	-" -" - HW springer ud - svøm- mer med Flaaden.
25)	86	232	V	V. 5. Akt.
		233		Uden for Hytten - Frk.B. ud i Ma- trostøj.
		234		-" -" -" - Fjernb. HW og Aage S. løber.
		234a		-" -" -" - Nærb. Frk.B. ser.
		235		-" -" -" - Nærb. - T. ser hende.
		236		-" -" -" - " - Frk.B. for- nærmet.
		237		-" -" -" - " - T. gaar.
		238	145-146-147	-" -" -" - " - T. hen til Frk.B.
		239		Kikkertb. - Malb. i Vandet.
		240		Ved Hytten - Nærb. T. og Frk.B.
		241		Kikkertb. - Malb. i Vandet.
		242	148-149-150	Nærb. Frk.B. spørger T.
26)	87	243	151-152-	Fjernb. HW hen - faar Besked - gaar - Frk.B. gaar.
		244	153	I Vandet - HW jager Malb. ind.
		245	154	I Hytten - T. tager op af Koffer- ten - gaar.
		246		" -" - Nærb. T. hen til Vinduet
		247		" -" - Nærb. - Frk.B. taler.
		248	162	" -" - " - T. ser mod hende
		249	156	" -" - " - Frk.B. taler.
		250	157	" -" - " - T. svarer, gaar.
		251		" -" - " - T. tænder Pipe.
		252		" -" - " - Frk.B. ser.
		253		" -" - " - T. smiler til hende.
		254		" -" - " - Frk.B. græder.
		255		" -" - " - T. gaar.
		256	158-159	" -" - " - T. hen - træ- ster Frk.B.
24	88	257	160	Udgaa. Aage S. hen til Tøjet kaster Tøjet i Vandet
22	89	258		Aftenstemning ved Hytten.
27)	90	259	161	Nærb. - Malb. sover.
		260		Fjernb. - Aage S. hen med Brønde- Malb. rejser sig.
		261		Nærb. - Malb. spørger Aage S.
		262	162	-" - HW ler ad Malb.
		263	163	Fjernb. - Malb. lægger sig - fa- rer op igen.
		264	164-165	

Rulle Nr.	Samler Nr.	Sche Nr.	Titel Nr.	
27)	90	265		Nærb. - Malb.
24)	91	266	166	Stemningsbillede ved Hytten.
23)	92	267		I Hytten - T. med Riflen - gaar.
24)	93	268		Ved Hytten - T. kommer gaaende med Riflen.
		269		Ved Hytten - T. kommer gaaende med Riflen.
23)	94	270		I Hytten - Nærb. Frk.B. vaagner.
		271		" -"- - Nærb. Lejet tomt.
		272		" -"- - Nærb. - Frk.B. rejser sig op - gaar.
		273		" -"- - Fjernb. Frk.B. hen - ser ud ad Vinduet.
28)	95	274		Masten rager op af Vandet.
23)	96	275		I Hytten - Fjernb. Frk.B. gaar ud.
24)	97	276	167	Frk.B. uden for Hytten - gaar ind.
23)	98	277		I Hytten - Frk.B. ind - begynder at tage Trøjen af.
24)	99	278	168	Skoven - T. ved Kilden - drikker - gaar.
29)	100	279	169	Malb. vaagner.
		280		Frk.B. ud af Hytten i Badedragt.
28)	101	281		Ved Stranden - Frk.B. gaar ud i Vandet.
29)	102	282		Nærb. - Malb., der ser efter hende.
28)	103	283	170	Frk.B. i Vandet.
29)	104	284		Nærb. - Malb. lister af.
28)	105	285	171-172-173.	Frk.B. op af Vandet - Malb. hen til hende - hun gaar.
29)	106	286	174.	Skoven - T. gaar paa Jagt.
30)	107	287	175-175a-176-177	Uden for Hytten - Malb. hen - Frk.B. ud
		288		Skoven - T. skyder.
		289	178-179	Uden for Hytten - Frk.B. bliver angst - løber.
		290		Skoven - Frk.B. kommer løbende.
		290a		Skoven - "- " "- "
		290b		Nærb. - "- " ved Træet - løber.
31)	107a	291		Skoven - Frk.B. løber hen - standser
		292		"- - Nærb. - T. dukker op.
		293		"- - "- - Frk.B. forlegen.
		294		"- - "- - T.
		295		"- - "- - Frk.B. forlegen.
		296		"- - Fjernb. - T. og Frk.B.
		297		"- - Nærb. - T. og Frk.B. - Frk.B. hen til T.
		298	180-181-182-183.	"- - Nærb. - Frk.B. og T. Omfavelse.
29)	108	299		VI 6. Akt.
		300	184	Fjernb. uden for Hytten - Frk.B. ser hen.
32)	109	301		I Hytten - T. fejer.
29)	110	302		Fjernb. - uden for Hytten. - Frk.B. lister hen.
		303		Nærb. - Frk.B.
		304		Nærb. - Malb. - i Stolen.
		305		Fjernb. - Malb. hen til Frk.B.
		306.		Nærb. - Malb. og Frk.B.
		307		Udgaar.
		308	188	"-
32)	111	309		I Hytten - T. fejer.
33)	112	310	188-189	Uden for Hytten - Nærb. Frk.B. og Malb.
32)	113	311		I Hytten - T. fejer - Frk.B. ind.
		312	190	" -"- - Nærb. - Frk.B. og T. - omfavnes.

Rulle Nr.	Samler Nr.	Scene Nr.	Titel Nr.	
33)				
	114	313		Uden for Hytten - Nærb. Malb. forarget
32)	115	314	191	I Hytten - Nærb. Frk.B. og T. omfavnes
		315		" -" - Fjernb. - T. gaar - Frk.B. fejrer.
33)	116	316		Uden for Hytten - T. gaar med Malb.
		317	192	"- "- "- - Fjernb. Maaltid.
		318	193.	"- "- "- - Nærb. - Maaltid - HW falder.
		319		"- "- "- - Nærb. Frk.B. og T.
34)	117	320		Skoven - Fjernb. Malb. digter.
		321	194-195	"- - Nærb. - Malb. -"
		322		"- - Fjernb. - HW hen.
		323	196.	"- - Nærb. HW tager Vand.
		324		-/- - Fjernb. - HW løber.
33)	118	325	197	Uden for Hytten - Frk.B. ud.
		326	198	Paa den anden Side Øen - der samles
		327		Brænde - T. gaar.
		328	199	Skoven - T. hen til Træet.
		329		"- - Nærb. T. gaar.
				Uden for Hytten - Frk.B. vasker op - ser.
28)	119	330		Motorbaaden sejler ind.
3)	120	331	200	Uden for Hytten - Nærb. Frk.B.
		332		"- "- "- - Fjernb. - Frk.B. gaar
35)	121	333	201.	Ved Stranden - Frk.B. hen - ser Baa-
		334		"- "- - Nærb. Frk.B.
		335		"- "- - Fjerbb. Ph.B. i Land.
		336	202-203-204-205-206	"- "- - Nærb. Ph.B. hilser paa Frk.B.
		337	207.	"- "- - Fjernb. - Frk.B. gaar i Baaden.
		338		"- "- - Ph.B. kommer hen -ser.
		339		Baaden - sejler forbi Masten.
		340	208	Stranden - Ph.B. gaar.
36)	122	341		Baaden hen til Skibet.
		342	209	Nærb. - Frk.B. om Bord.
37)	123	343		Kahytten - Frk.B. ned.
		344		"- "- - Nærb. ved Døren. Frk.B. ind - hen til Skabet.
36)	124	345		Motorbaaden sejler.
		346	210-211.	Ved Stranden - Ph.B. møder T.
		347		"- "- - T. løber hen - ser.
		348	212-213.	Motorbaaden sejler ud.
		349		Ved Stranden - Ph.B. hen til T. - T. gaar.
		350	214	"- "- - T. hen - sætter sig.
37)	125	351	215-216	Kahytten - Frk.B. ind - omklædt - finder Brevet.
		352	217	"- - Nærb. Frk.B. læser Brevet.
		353		"- - Fjernb. - Frk.B. løber ud.
36)	126	354		Paa Motorbaaden - Nærb. - Frk.B. op paa Dækket.
		355		"- "- - Fjernb. - Frk.B. hen til Olsen.
		356		"- "- - Nærb. - Frk.B. drejer paa Roret.
		357		Motorbaaden drejer.
		358	218	Nærb. - Frk.B. giver Olsen Besked - gaar.
37)	127	359		Kahytten - Frk.B. ind - tager Brevet
		360		"- - Nærb. Frk.B. med Brevet.
38)	128	361	219-220-221	Uden for Hytten - T. og Ph.B.
37)	129	362		Kahytten - Frk.B. tager Matrostøjet paa.

Rulle Nr.	Samler Nr.	Scene Nr.	Titel Nr.	
38)	130	363	223	Uden for Hytten - T. hen til Ph.B. peger ud.
36)	131	364		Motorbaaden sejler.
38)	132	365		Uden for Hytten - T. gaar.
		366	224	"- "- "- - T. gaar ind - henter Kikkert.
36)	133	367		Ved Stranden - Frk.B. i Land - til T.
		368		"- "- - Nærb. Malb. kommer.
38)	134	369	225	Uden for Hytten - de to Matroser morer sig.
39)	135	370		Ved Stranden - Nærb. Frk.B. - Ph.B. og T
		371	226	"- "- - Nærb. Frk.B. taler til T.
		372	227	"- "- - Frk.B. gaar hen til Ph.B. kysser ham.
38)	136	373	228	Nærb. Malb.
39)	137	374		Ved Stranden - Ph.B. gaar fra T. og Frk. B.
38)	138	375	229	Nærb. Ph.B. hen til Malb.
		376		Nærb. - de to Matroser ler.
		377		Nærb. - Malb. og Ph.B.
39	139	378	230-231-232	Ved Stranden - Nærb. Frk.B. og T. omfavnes.